

ZA VESELA I NASMIJANA BLAGDANSKA LICA

Svjetlost Božićnih blagdana osvjetlila je na izmaku 1994. godine ipak malo drukčije Dugo Selo. Zapravo, upravo onoliko drukčije koliko je potrebno da u Novu 1995. uđemo s više radosti, optimizma i vjere da će se sve ono što uvijek jedni drugima želimo na prelasku iz stare u novu godinu uistinu i ostvariti. Bilo da je riječ o sitnim željama svakog od nas ili, pak o onim zajedničkim.

U našem kraju na vesele martinske dane gotovo da se nadovezuju Božićni blagdani. Svakog čovjeka, ili barem većinu, veseli vidjeti vesela i nasmijana lica oko sebe. Iako

posljednjih ratnih godina nije bilo puno povoda za veselje, Božićni blagdani ipak su bili prigoda za, barem kratki, odmak od nevesele stvarnosti. Ne treba sumnjati da će tako biti i ove godine. Smisao čovjekova života nisu i ne mogu biti tuga i patnja. Takav način života čovjeku je uvijek nametnut nekim drugim okolnostima i sva njegova nastojanja usmjerena su ka izlasku iz takvog stanja. Ta borba može trajati i čitav ljudski vijek, u osnovi ona i je vječna, no bitno je ne izgubiti saznanje o tome da je osnovni smisao čovjekova života, ipak, živjeti u sreći i blagostanju. S puno veselih i nasmijanih

lica u svom okružju. Taj i takav pogled na život treba osjetiti u ozračju Božićnih blagdana.

Kada se kazaljke na satu u centru Dugog Sela u silvestarskoj noći nakratko zaustave na broju 12, ponovo ćemo izmijeniti čestitke i najljepše želje za godinu u koju ulazimo. Ponovo s najiskrenijim nadanjima da će se sve najljepše uistinu i ostvariti. Nazdravit ćemo u to ime, okruženi, barem na tren, veselim i nasmijanim licima.

Neka vam je čestit Božić i sretna 1995. godina!

POSEBAN PRILOG
DUGOSELSKA KRONIKA POKLANJA SVOJIM ČITATELJIMA
KALENDAR ZA 1995.

DUGOSELSKI SLIKARI IZLAŽU ZAJEDNO

U galeriji MARTIN u Dugom Selu od 16. do 23. prosinca održava se skupna izložba radova dugoselskih likovnih umjetnika koja, između ostaloga, predstavlja i pokušaj revitalizacije dugoselskog Likovnog društva koje je jedno vrijeme djelovalo u našem mjestu, a koje se nakon nekog vremena ugasilo. Gotovo svi koji su se tada bavili likovnom umjetnošću na dugoselskom području sudjelovali su u radu i izložbama koje je ono priredilo. Nakon prestanka djelovanja Društva, većina je njegovih bivših članova i nadalje nastavila samostalno stvarati.

U međuvremenu dogodile su se stvari koje su izmijenile živote svih nas, a u naše mjesto, tjerano srećom ili nesrećom, doselilo je nekoliko novih ljudi koji se bave likovnim stvaranjem. Prošlogodišnji saziv »Umjetničke kolonije Dugo Selo« bio je prvi pokušaj da sve te umjetnike objedini i ponovno potakne rad likovnog društva. Ova izložba drugi je takav pokušaj. Čak devetoro umjetnika koji na njoj izlažu vjerno odražava trenutno stanje i potencijale kojima Dugo Selo raspolaže na području likovne izražajnosti. Da li će ona doista i formalno potaknuti obnavljanje likovnog društva teško je reći ali je sigurno da je već samim zajedničkim izlaganjem postignut duh zajedništva kod dugoselskih likovnih umjetnika.

Kako su Dugoselci proslavili Martinje i Dan općine opširnije na stranicama 6 i 7

ODRŽANA ŽUPANIJSKA SKUPŠTINA

Sjednica Županijske skupštine Županije zagrebačke održana je 16. studenoga u Dugom Selu. Bio je to prvi put da Dugo Selo, sada u novouređenoj vijećnici ugosti županijske zastupnike i brojne ugledne goste.

PAPINE PORUKE ZA PAMĆENJE

Predstojeći Božićni blagdani pravi su povod za razgovor s dugoselskim župnikom, velečasnim Ivicom Lovretićem, kao i prilika za podsjećanje na proteklu godinu.

Minulu 1994. godinu hrvatski narod će pamtiti po posjetu vrhovnog crkvenog poglavara. Što je Papin dolazak značio hrvatskim vjernicima?

U svezi s posjetom Svetog Oca Pape Ivana Pavla II bez pretjerivanja mogu reći da Hrvatska takvo slavlje nije doživjela u svojoj tisuću tristo godina dugoj kršćanskoj povijesti i vezanosti uz Svetu Stolicu. Kao nikome nikada dosad milijun je ljudi došlo iskazati svoju ljubav i poštovanje Vrhovnom Poglavaru Svete Stolice. Sveti Otac bio je razdragan tolikim mnoštvom hrvatskih vjernika i duboko ganut. Rekao je tom zgodom na Hrvatskoj televiziji jedan poljski svećenik da je zagrebački spektakl uz bok poljskom prilikom Papina posjeta domovini. Posjet Svetog Oca bio je prvi posjet vrhovnog poglavara Svete Crkve Zagrebu i Hrvatskoj, ako ne računamo dolazak Pape Leona X, kojemu je prije nekoliko stoljeća dolazak na naše tlo bio izlaz za nuždu. No, ovom zgodom Papu Ivana Pavla II je donijela bezgranična ljubav i briga za svoje vjernike, za svoje malo, vjerno i hrabro stado, ispačeno turskim zulumima, nevoljama i ratovima, te bezbožničkim nasiljima novijeg vremena. Počev od sveca i mučenika, kardinala Stepinca i rušenja katoličkih crkava, pa do naših dana. Nikada napadajući, već samo časno se braneci. Govorilo se i pisalo da se dogodilo veliko čudo prilikom posjeta Svetog Oca. Kod milijun ljudi na okupu nitko nije stradao, nijedna se nesreća nije dogodila, čak su i lopovi mirovali, te nije bilo ni krađa ni

provala, ni razbijanja izloga ili prevrtanja automobila. Sačuvan je za takve okolnosti začuđujući red, policija nije imala potrebu za intervencijama. To je bilo oduhovljenje vjerničkog naroda. I domaći i strani promatrači bili su zadivljeni dušom koju je pokazala Crkva u Hrvatskoj. To je naša najljepša i najvrednija slika pred svijetom.

Protekla godina proglašena je Godinom obitelji, pa je prilika da se zapitamo u kojoj je mjeri obitelj u Hrvatskoj zaštićena, odnosno, ugrožena.

Jedna od važnijih Papinih poruka, bila je i poruka o obitelji, budući da je minula godina bila Godina obitelji. Nužno je posvetiti posebnu pažnju da nam obitelji postanu istinske škole ljubavi. Obitelji duboko ujedinjene i otvorene cijelom društvu, obitelji u kojima je ljudski život prihvaćen sa sve-

tim poštivanjem od trenutka začeća i u kojima se odgaja za ljubav prema svakom ljudskom biću, bez podjele na prijatelje i neprijatelje. S posebnom pažnjom bile su primijećene riječi predsjednika republike kada je Svetom Ocu izjavio da "...ova hrvatska vlast poklanja punu pozornost Vašem učenju o važnosti obitelji, o pravu na život i odgoju za odgovorno roditeljstvo." Takva suglasnost ohrabruje i očekuje obnovljeno i poboljšano zakonodavstvo o braku i obitelji u Hrvatskoj. U tom duhu treba pozdraviti kao pozitivan korak hrvatskog Sabora osnivanje Državnog zavoda za zaštitu obitelji, materinstva i mladeži. Bračni život utemeljen sakramentima ženidbe treba ponovno steći poštovanje i povratak svih prava na građanskom području. Isto tako ne treba oklijevati s ukidanjem zakona koji tako široko otvara vrata pre-

kidu trudnoće, a koji je na snazi u Hrvatskoj od svibnja 1978. godine i na koji se još uvijek mnogi pozivaju ne uvažavajući apostolsko pravilo: "Treba se većma pokoravati Bogu nego ljudima" (D. A. 5,29). Ovom prilikom željeli bismo ohrabriti djelatnike u sredstvima javnog priopćavanja. Opravdano je očekivati više znanja i više razumijevanja za crkveni nauk o bračnom i obiteljskom životu, posebno kad se obraćaju narodu koji je više od tri četvrtine katolički. Obazrivost prema katoličkom uvjerenju i savjesti bit će najbolji kriterij kod izbora programa i ideje. Pojava stranih i crkvenom shvaćanju suprotstavljenih učenja nije dobar znak samostalnosti i odgovornosti pred vlastitim narodom. Obitelj je prevažna i sveta zajednica.

Blizi nam se važan liturgijski datum — BOŽIĆ. Koja je vaša poruka i čestitka čitateljima Dugoselske Kronike?

Da, uz nekoliko osvrtâ na posjet i susret sa Svetim Ocem u Zagrebu, uz nekoliko riječi koje ste željeli čuti o važnosti obitelji nadodajem naše najplemenitije misli i najiskrenije želje uz blagdan Isusova rođenja. Neka nam mali Isus razvedri lica i spasi nas od svih tjelesnih i duhovnih muka, da složno, u ljubavi i miru proslavimo Božić svi zajedno; i domaći puk i došljaci, prognani i izbjeglice, ljudi s vlasti, sigurnosti, obrane, zdravstva, prometa, kulture i prosvjete, djeca i mladež, stari i starice, zdravi i bolesni, djelatnici Caritasa i Župske zajednice te svi ostali i nespomenuti.

SVIMA SRETAN BOŽIĆ I BLAGOSLOVLJENA NOVA GODINA 1995.

Vaši dugoselski duhovni pastiri
ŽUPNIK — KAPELAN — ĐAKON

Čestitka načelnika općine Dugo Selo

Polako istječu i posljednji dani tisuću devetsto devedeset i četvrte godine.

Pred nama su značajni blagdani, Božić i Nova godina.

Vrijeme je kada sumiramo ostvarene rezultate. Možemo slobodno kazati da smo ostvarili uistinu znatne pomake, ali s tim ne smijemo biti zadovoljni. Moramo stalno težiti boljim uvjetima življenja mještana naše općine.

Prigoda za to je već 1995. godina. Imamo zaista vrlo ambiciozne planove na području komunalne infrastrukture, no za njihovu realizaciju neće nam biti dostatna sredstva iz Proračuna općine, dakle moramo osigurati i druge izvore financiranja što upravo već i činimo. Vjerojatno ćemo otvoriti vrata inozemnom kapitalu.

Naša je obveza učiniti sve za sretnije sutra svih naših mještana dugoselske općine.

Neka Vam je svima blagoslovljen Božić i Nova 1995. godina.

Dugo Selo, 16. 12. 1994.

Milivoj Obad

Velečasni Lovretić sa Svetim Ocem

Prigodne čestitke

Čestit Božić i sretnu i uspješnu 1995. želi vam Hrvatska stranka prava. Bog i Hrvati — za Dom spremni!

Čestit Božić, te sretnu i uspješnu Novu Godinu želi vam Hrvatska socijalno liberalna stranka

Svom pučanstvu općina Dugo Selo, Rugvica i Brckovljani HKDU — demokršćani žele sretnan Božić i uspješnu Novu Godinu. U toj svetoj noći noći s rođenjem Isusa, želimo »Svim na zemlji mir veselje«.

Hrvatska demokratska zajednica

Svim svojim članovima, simpatizerima, svom pučanstvu čestit i blagoslovljen BOŽIĆ te puno uspjeha u 1995. godini žele Općinski odbori Hrvatske demokratske zajednice

- Dugo Selo
- Brckovljani
- Rugvica

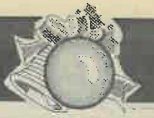
Svim mještanima i gostima našega kraja čestit Božić i uspješnu 1995. godinu želi Hrvatska narodna stranka.

Vesele Božićne blagdane, te sretnu i uspješnu 1995. godinu svim građanima našega kraja želi Socijaldemokratska partija Hrvatske.

Čestit Božić i sretnu Novu 1995. godinu svim ljudima dobre volje želi Hrvatska seljačka stranka.

OKONČANA PRETVORBA U INSTITUTU

U Institutu za oplemenjivanje i proizvodnju bilja Zagreb, u sastavu kojeg su Zavod za kukuruz i Dorada sjemena u Rugvici, te Pokusno dobro Oborovo, okončan je postupak pretvorbe društvenog vlasništva. Vrijednost ove znanstveno-istraživačke organizacije koja je u svijetu poznata po svojim sortama i hibridima kukuruza, pšenice i ostalih kultura, procijenjena je na 8 milijuna i 848 tisuća nje-mačkih maraka.

226 zaposlenih djelatnika u ovom Institutu otkupili su dionice u visini 50 posto glavnice. Ostalih 50 posto u vlasništvu je Hrvatskog fonda za privatizaciju i mirovinsko-invalidskog fonda Republike Hrvatske. Jučer je u prostorijama Agromorskog fakulteta u Zagrebu održana osnivačka skupština dioničkog društva "BC Institut za oplemenjivanje i proizvodnju bilja Zagreb", na kojoj je prisustvovao 221 mali dioničar odnosno djelatnik Instituta,

te predstavnici fondova u čijem je vlasništvu 50% glavnice.

Za predsjednika Skupštine izabran je doktor DRAGOMIR PARLOV, viši znanstveni savjetnik u Institutu, a ŠTEFICA JAKOVLJEVIĆ izabrana je za dopredsjednika.

Skupština dioničkog društva BC Instituta izabrala je Upravni odbor od 5 članova. U njegovom sastavu su ADAM ČOŠIĆ, IVAN JUROŠ i IVAN KOLAK — kao predstavnici fondova, te JOSIP BREKALO i ĐURO LUKIĆ — koji predstavljaju male dioničare.

Pred novoizabranim poslovođstvom BC Instituta predstoje teški zadaci. Dobrim poslovanjem, unapređenjem znanstvenog rada i kvalitetnom proizvodnjom potrebno je u narednom razdoblju osigurati opstanak u uvjetima oštre konkurencije gotovo svih svjetskih proizvođača prisutnih na tržištu sjemenskog kukuruza, gdje ovaj Institut ostvaruje najveću dobit.

Čestitka načelnika općine Rugvica

Čestit Božić i uspješnu Novu 1995. godinu svim mještanima rugvičke, brckovečke i dugoselske općine želi načelnik općine Rugvica Ivan Munić

Vodovod za cijelu Posavinu

Proračun općine Rugvica rebalansiran je jer se pokazalo da su prihodi bili veći od očekivanih. Stanje na dan 30. rujna pokazalo je da je dotadašnji priliv bio za trećinu veći od očekivanog te je proračun povećan sa 855 tisuća kuna na milijun i sto četrnaest tisuća kuna.

Punjenje u zadnja dva mjeseca pokazuje da je takva procjena bila dobra, što više, da je i ona potcijenjena jer dosada još uopće nije ubiran porez na dohodak od poljoprivrede čijeg se dijela općina Rugvica namjerava odreći zbog pričinjenih šteta od tuče.

Budući da su istovremeno bili planirani i manji rashodi, a namjenska sredstva, primjerice za vodovod, čuvana su, ona će se prenjeti u narednu godinu za kada načelnik općine najavljuje početak izgradnje magistralnog vodovoda kroz Posavinu. Vodovod će biti povučen od Dugog Sela do Prevlake, odnosno od Obedišća do Rugvice. Trenutačno se rješava papirnati dio priprema za njegovu izgradnju jer je prije samog početka radova potrebno isposlovati čak devet dozvola, odnosno suglasnosti od raznih republičkih tijela.

Napreduje gradnja kapelice u Sopi

Kapelica u Sopi posvećena prvom hrvatskom svecu, svetom Nikoli Taveliću, već je poprilično napredovala u gradnji. U subotu 19. studenoga u njoj je održana i prva sveta misa prigodom koje su blagoslovljeni radovi. Svetu misu predvodio je dekan vugrovečkog dekanata velečasni Mrzljak, a uz njega bilo je na-zočno još sedam svećenika iz susjednih župa. Misnom slavljem prisustvovali su i župan Županije zagrebačke Ivica Gaži, te načelnik općine Rugvica Ivan Munić.

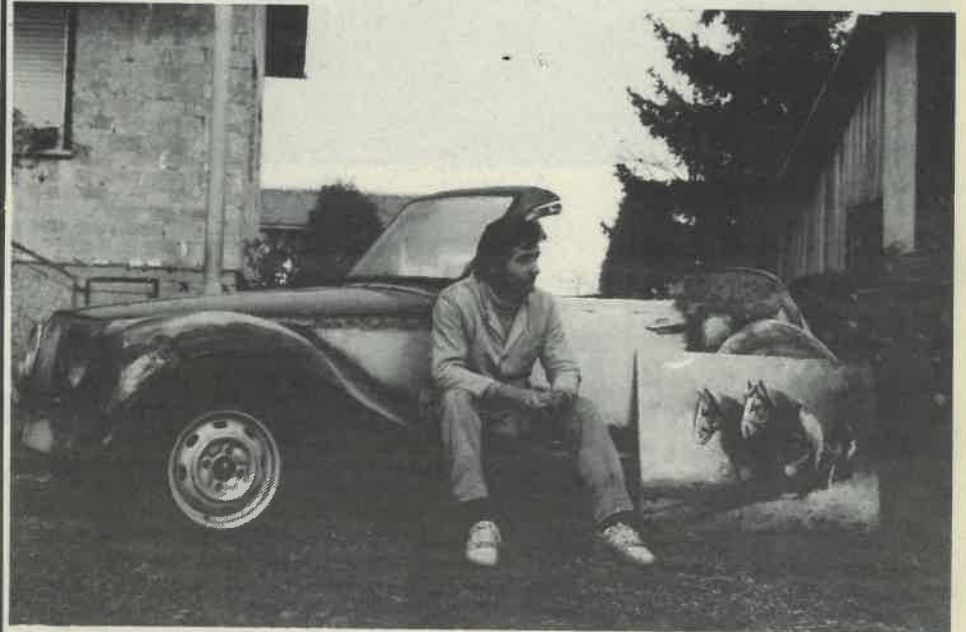
Telefoni u skladu s dogovorenim rokovima

Prema riječima načelnika općine Rugvica Ivana Munića građani koji su uplatili telefonske priključke na području ove općine nemaju razloga za zabrinutost.

Naime, ugovori koje su potpisivali s HPT-om predviđaju kao

rok izvršenja kolovoz 1995. godine bez klauzule o ranijem izvršenju.

U skladu s time bit će izvršena i priključenja, a prema podacima kojima raspolaže načelnik općine HPT će se pridržavati naznačenih rokova.

Zlatne ruke Stjepana Ratka

Stjepan Ratko spada u one rijetke ljude, šutljive i samozatajne, a obdarene brojnim talentima. Umjesto riječima ti talenti se ispoljavaju djelima i kao što to obično kod takvih ljudi biva u trenucima nadahnuća jednostavno ne mogu mirovati već ih "nešto" naprosto tjera da realiziraju svoju ideju.

Iako je Ratko stekao već zavidnu reputaciju kao slikar, u ovom slučaju ne želim govoriti o slikarskom projektu, premda se on i time trenutno izuzetno aktivno bavi.

Naime, Ratko je također i veliki zaljubljenik u automobile. Osim što ih izuzetno dobro popravlja i sređuje limariju, najveći izazov mu je — kako sam kaže — napraviti nešto originalno, automobil kakav nitko drugi nema.

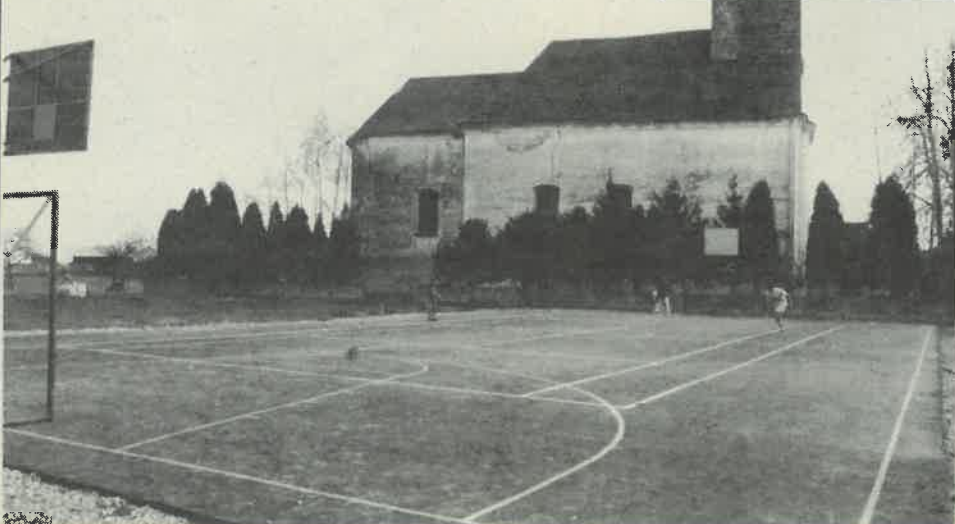
Trenutno radi jedan upravo takav. Iako je tek na samom početku fizičkog dijela posla dosad je uložio ogromni trud jer je osim idejnog rješenja vanjskog izgleda trebalo riješiti još brojne tehničke probleme. Sada su mu — kaže — najveći problemi oni financijske prirode jer jedan takav projekt, premda gotovo sve poslove Ratko radi sam, ipak poprilično košta.

Stoga moli potencijalne sponzore, zaljubljenike u automobile, koji bi željeli sudjelovati u projektu, da mu se jave ne bi li ubrzao realizaciju projekta. Sigurni smo da će se takvi sigurno naći i da na kraju neće požaliti jer to neće biti samo automobil već isto tako i umjetničko djelo.

N. H. M.

Novo igralište u Nartu

Župa Uznesenja Blažene Djevice Marije u Nart Jalsčevcu sve više širi svoje aktivnosti i na vanliturgijskom području. Tako je pored same crkve u Nart Jalsčevcu u toku ova jeseni za djecu i mladež izgrađeno asfaltno rukometno, odnosno košarkaško igralište.

Obavijest roditeljima Općine Rugvica

Pozivamo roditelje djece rođene 1989., 1990. i 1991. godine, a koji su zainteresirani za smještaj u dječji vrtić da se jave osobno u prostorije Općine Rugvica, Rugvica, Posavska 16 do 27. 12. 1994. god.

Rugvica, 6. prosinca 1994.

Poglavarstvo Općine Rugvica

Svim stanovnicima naših triju općina, a posebice žiteljima općine Brckovljani, općinsko poglavarstvo Brckovljani želi čestit Božić i sve najbolje u nadolazećoj godini.

NAČELNIK OPĆINE BRCKOVLJANI ŽELJKO FUNTEK

Voda već prije Božića

Nakon što su potpisani ugovori s izvođačem radova, odnosno DUKOMOM, isti su već i započeli na nekoliko lokacija. Vrše se iskopi za polaganje vodovodnih cijevi u Ulici Slavka Kolara te u Vinogradskoj ulici u Brckovljanima, a radovi su započeli i u Zagrebačkom odvoju u Gornjoj Gredi. Voda bi za stanovnike navedenih ulica trebala poteći već do Božića, naravno ako završetak radova dozvole vremenske prilike. U tijeku su i radovi na plinifikaciji. Naime, završeno je zavarivanje plinskih cijevi, a sada se vrši njihova izlacija, te polaganje u zemlju. Ti radovi, koji se izvode u Zagrebačkom odvoju u Gornjoj Gredi i u Vinogradskoj ulici u Brckovljanima također bi trebali biti okončani do Božića.

Mini-centrale u Prečecu i Božjakovini

Ponovno su aktualizirani razgovori s HPT-om oko brže izgradnje telefonskih mini-centrala na području općine Brckovljani, tj u Prečecu, i Božjakovini. U Stančiću je jedna od takvih centrala već izgrađena, a sve će se optičkim kablom povezati s glavnom centralom u Dugom Selu, a sve u cilju što brže izgradnje telefonske mreže u općini. Sada je u tijeku izrada i pribavljanje neophodne dokumentacije, dozvola i suglasnosti, tako da bi građevinski radovi mogli započeti već početkom iduće godine. Također su intenzivirani pregovori s HPT-om vezani uz izgradnju pošte u Brckovljanima.

Javna rasvjeta u Lupoglavu

Veći dio javne rasvjete u Lupoglavu je postavljen, a za preostali dio u tijeku su neophodne pripreme za dovršenje posla. Da bi se javna rasvjeta mogla instalirati, potrebno je postaviti zaseban vod — takozvanu petu žicu. Na regionalnoj prometnici Brckovljani — Kloštar Ivanić već su postavljena rasvjetna tijela, odnosno natrijeva svjetla koja bacaju svjetlo žute boje i umnogome olakšavaju vožnju noću. Takova rasvjeta planira se postaviti na cijelom području općine Brckovljani.

Poglavarstvo o čišćenju cesta

Sjednica poglavarstva općine Brckovljani trebala bi biti održana još prije Božića. Na njoj će biti riječi o zimskom održavanju nerazvrstanih cesta i ulica, u planu je i prijedlog teksta Odluke o grobljima i izrada katastra groblja. U pripremi je i Prijedlog rebalansa općinskog proračuna i Prijedlog donošenja financijskog plana za narednu godinu, koji će verificirati općinsko vijeće na svojoj posljednjoj ovogodišnjoj sjednici.

Čestit Božić, te sretnu i sigurnu 1995. godinu želi vam Vatrogasna zajednica Dugog Sela, Brckovljana i Rugvice.

Dogovor o novim »Čazmatransovim« linijama

U tijeku su pregovori s poduzećem Čazmatrans o poboljšanju uvjeta javnog prijevoza za građane općine Brckovljani, a nastojanju da se iznađe rješenje za uvođenje novih linija od Prečeca do Dugog Sela, te od Hrebinca do Dugog Sela. Veliki naponi se ulažu u

Asfaltirane nove ulice u Gračecu i Prikraju

Asfaltiranje ulica 1. svibnja u Gračecu i 30. svibnja u Prikraju je završeno. Za izvođenje tih radova sredstva u iznosu od 40% su izdvojili sami građani, a ostatak je namaknut iz općinskog proračuna prema odluci općinskog vijeća. Pri kraju je i navoženje šljunka po nerazvrstanim cestama i ulicama u cilju saniranja lošeg stanja istih. Umoljavaju se građani da pomognu pri izvođenju tih radova ispred svojih parcela i kuća.

NA REDU JE STARČEVIĆEVA!

Nakon dugogodišnjeg ta- vorenja na »listi prioriteta« na red je, konačno, došla i Starčevićeva ulica. Naime, u tijeku je izrada projektne dokumentacije i gotovo je sigurno da će na proljeće 1995. početi radovi na uređenju i asfaltiranju te du- gačke i vrlo naseljene ulice. Najsloženiji dio radova od- nosi se na reguliranje od- vodnje. Prema važećim standardima nužno je osi- gurati protok oborinskih voda ispod ceste, kao i otje- canje iste prema Zorićevoj ulici. Prema riječima odgo- vornih iz Hrvatske vodop- rivrede, prije početka vo- doprivrednih radova nužno je regulirati i neke imovin- sko-pravne odnose s vlasni- cima parcela preko kojih će ići odvodni kanali, no za pretpostaviti je da, obzirom na značaj radova na urede- nju Starčevićeve ulice, tu neće biti posebnih proble- ma.

Tope se Dukomova dugovanja

Što je nova u JP »Dukom« na kraju 1994. i oporavlja li se najpoznatiji dugoselski bolesnik? Prema informacija- ma dobivenim od novog poslovođstva u protekla dva mjeseca milijunsko dugovanje Dukoma smanjeno je za cca. 200,000 DEM, te su tako gubici za '94. dobrim dije- lom sanirani. Upravo ovih dana v.d. direktor je Uprav- nom odboru predložio čak 20 mjera za poboljšanje sta- nja u poduzeću, a nešto više o njima nakon što budu pri- hvaćene. Iz Dukoma upozoravaju da će se od 19. 12. vršiti očitavanje potrošnje vode, te mole građane da is- prazne vodu iz šahti i tako olakšaju posao ekipi koja će vršiti očitavanje. U Dukomu također doznajemo da je rije- šen problem čišćenja snijega s prometnica. Naime, čiš-ćenje snijega s prometnica koje nisu u nadležnosti Hrvatskih cesta odlukom Poglavarstva povjereno je vanjskom ponuđaču.

Božićna slika Dugog Sela

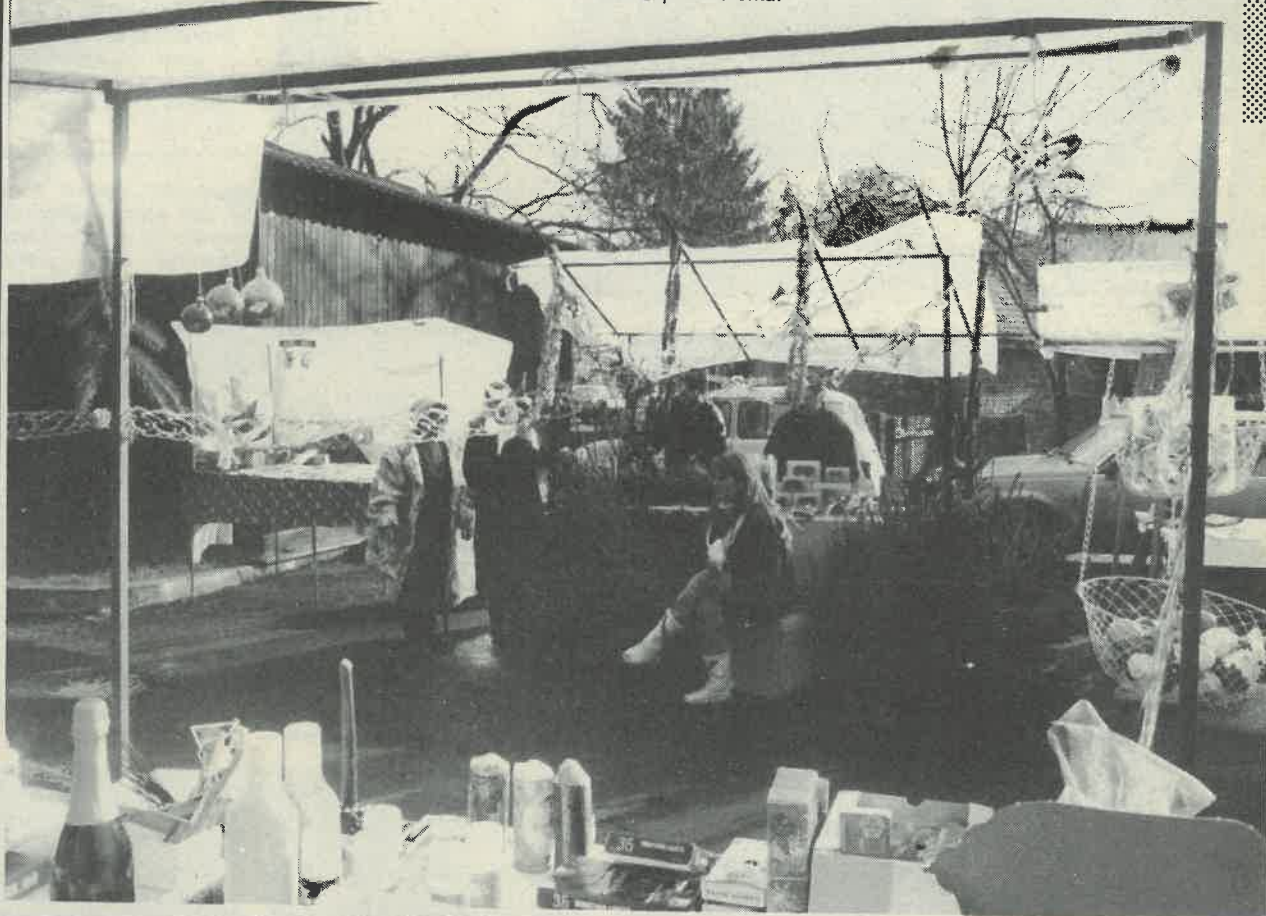

Božićna slika Dugog Sela ove će godine biti nešto drukči- ja nego ranijih godina. Osim uobičajenog bora i osvjetljenog centra mjesta, blagdanskom ugodaju doprinosi i božićni sa- jam upriličen na za to primjerenom lokaciji. Riječ je o organizi- ranom sajmu i svi prodavači su dobili dozvole za prodaju do poslije Nove Godine. Uoči blagdana također je organizirano i čišćenje mjesta, bez čega blagdansko kićenje ne bi imalo puno efekta.

SPRIJEČITI OVISNOSTI

Tribina pod nazivom »Nega- tivni utjecaji droge na mladež, ovisnost o drogama, kako po- moći ovisnicima i kako ih pre- poznati« održana je 23. stude- noga u dvorani za vjeronauk Zu- pe Svetog Martina u Dugom Se- lu. Tribinu je vodila časna sestra Ancila Vujković koja se već dugi niz godina bavi problematikom narkomanije i njenim posljedica- ma, a na njoj se okupilo toliko posjetitelja da je dvorana bila preplavljena da ih sve primi. Na- zočni su bili kako djeca i mladi, tako i njihovi roditelji, a predava- nje je izazvalo izuzetan interes upravo stoga što je bilo riječi o stvarima koje sve nas okružuju i prijete nam u svakodnevnom ži- votu. Zaključak tribine bio je ka- ko je droga zlo protiv kojega se izuzetno teško boriti upravo za- to što mnogi od nas ne znaju

prava razmjere te pošasti, a ona vreba svakoga od nas u trenuci- ma kada život ostane bez smis- la i sadržaja, kada se u pojedin- cu nagomilaju problemi ili u onim životnim dobima kada je znatizelja jača od racionalnog razmišljanja. Istaknuta je potre- ba za što boljim sustavom pre- ventive i edukacije, pogotovo mladih, jer su oni najčešća meta dilera zbog svoje lakomislenosti i neupućenosti. Časna sestra Ancila Vujković iznijela je prisut- nima neke poražavajuće stati- sičke podatke vezane uz pove- ćanje broja ovisnika i spuštanje dobne granice konzumenata i ovisnika, a mnoga njena iskus- tva vezana uz liječenje narko- mana uistinu su šokirala nazoč- ne. Vjerujem da je ova tribina itekako koristila svima onima koji se suočavaju s pitanjem: »Pro- bati ili ne?«

Uređenje Kolodvorske pri kraju

Kad ćemo konačno prošetati preuređenom Kolod- vorskou ulicom? Ukoliko opet negdje ne zapne (čitaj: HEP) Kolodvorska bi punim sjajem trebala zasjati upra- vo uoči Božićnih blagdana. Istina, trebala je zasjati već uoči Dana Općine, no bolje ikad, nego nikad. Petnaestak dana prije kraja godine trebalo je još priključiti novu ras- vjetu na mrežu, izvaditi drvene stupove stare rasvjete, asfaltirati zapadni nogostup... Dok ovo čitate vjerojatno je to sve već obavljeno i zaljubljeni parovi navečer šeću najljepšom ulicom u mjestu. Vjerojatno.

Čišćenje snijega povjereno »Graditelju svratišta«

Zadesi li nas i ove godine snježna nepogoda slična lan- skoj, vjerojatno na putu prema centru mjesta nećemo morati »plivati« u pola metra dubokom snijegu. Naime, ugovorom na godinu dana općinsko Poglavar- stvo je čišćenje snijega sa spo- rednih tj. nerazvrstanih promet-

nica povjerilo poduzeću Gradi- telj svratišta Zagreb, kao najpo- voljnijem ponuđaču. I to je, me- đutim, tek privremeno rješenje jer će se od sljedeće godine za obavljanje tog posla dodjeljivati koncesije na 3-5 godina. Bilo ka- ko bilo, najvažnije je da opet ne ostanemo zarobljeni u snijegu.

Banka uređuje okoliš

Vjerojatno su mnogi uo- čili određene aktivnosti »kozmetičke« prirode oko dugoselske poslovne Za- grebačke banke. Za pro- mjenu, ovi radovi nemaju nikakve veze s dugosel- skim Poglavarstvom. Na- ime, kako saznajemo, svoj okoliš Zagrebačka banka uređuje na vlastitu inicijati- vu i o svom trošku. Svaka- ko pohvale vrijedna inicija- tiva uoči Božićnih blagda- na.

GORICA - EMAJL IDE DALJE

U dugoselskoj općinskoj vijećnici održana je 23. studenoga konstituirajuća sjednica Skupš- tine dioničarskog društva GORICA-EMAJL. Na njenom samom početku nazočnima su podastri- jeti podaci o tijeku i rezultatima pretvorbe koja je formalno započeta nakon Odluke o pretvorbi od 18. prosinca 1993. godine. Vrijednost poduzeća procijenjena je na više od 3 milijuna njemačkih maraka, a svi zaposleni i bivši zaposleni u tvornici dobili su pravo na otkup polovine dionica, a druga polovina je pripala Fondu za privatizaciju. Dionice je upisao 141 radnik GORICA-EMAJLA, tako da je svakomu, u biti, pripalo 108 dionica po 100 njemačkih maraka za svaku.

Ostalih 50% dionica otkupio je gospodin Dra- go Čabraja, koji je time i postao najveći dioničar dioničarskog društva GORICA-EMAJL. On se istovremeno i obvezao da, između ostaloga, neće

biti otpuštanje radnika, ukoliko se oni ne ogriješe o pravila za koja zakon propisuje prestanak rad- nog odnosa, a preuzeta je i obveza o poslova- nju uz maksimalno očuvanje i zaštitu okoliša od zagađivanja bilo kakve vrste.

Na sjednici je konstatirano, i to, da je Fond za privatizaciju verificirao poslovnik i statut dioničarskog društva, tako da ne postoje nikakve pravne prepreke za konstituiranje Skupštine. U nastavku sjednice, dioničari su imenovali članove Upravnog odbora društva — Zdravka Balena, Luku Bakarića, Dragu Čabraju, Ivu Buvu i Jandru Šarića, koji su se zatim i obratili nazočnima. Ime- novan je i predsjednik Skupštine dioničarskog društva, a to je gospodin Franjo Vnućec, dugo- godišnji direktor Gorice emajla. Potom je bilo i ri- ječi o prošlosti i sadašnjosti tvornice, a iznijeti su i konkretni planovi za njenu budućnost.

KAKO ŽIVE PROGNANICI

Dana 24. studenoga više de- setaka prognanika iz Vukovara, Petrinje, Iloka i Kostajnice koji su smješteni u barakama poduze- ća Gortan u Dugom Selu, susre- lo s predstavnicima regionalnog Ureda za prognanike i izbjegli- ce, Zajednice prognanika i pod- uzeća Gortan, kako bi im iznijeli svoje probleme vezane uz teš- ke uvjete življenja i stanovanja u navedenom kampu. Naime, pro- gnanici ističu kako u sadašnjim okolnostima ne mogu održavati

niti higijenske minimume, a da žive, međutim, istaknuta je činje- su barake toliko trošne da je u nica da je okolica Zagreba pre- njima vrlo teško boraviti. Istakli su, također, i probleme vezane uz nedostatak i lošu kvalitetu ma čovjeka, tako da je vrlo teš- drva za ogrijevanje, te opasnost od ko u kratkome roku svima znat- svakovrsnih zaraza zbog toga što se otpadne vode iz dugosel- ske industrijske zone sakupljaju u otvorenim kanalima u nepos- rednoj blizini kampa.

Nakon sastanka prognanici su dobili čvrsta jamstva kako će bi- ti učinjene odgovarajuće mjere za poboljšanje uvjeta u kojima hovo zdravlje.

PROSLAVLJENO MARTINJE

Svetom misom, svečanom sjednicom Općinskog vijeća Dugo Selo i velikim pučkim veseljem slavljen je Sveti Martin koji predstavlja sveca zaštitnika naše Župe, te Dan općine Dugo Selo. Obilježavanje najvećeg lokalnog blagdana počelo je svečanom sjednicom Vijeća općine na kojoj se okupilo mnoštvo uzvanika i koja je održana u novouređenoj dugoselskoj vijećnici, koju je tom prilikom posvetio župnik Župe Sv. Martina, velečasni Ivica Lovretić. Svečanu sjednicu otvorio je načelnik općine Dugo Selo, gospodin Milivoj Obad, a s poviješću Dugog Sela, ali i budućim akcijama koje planira poglavarstvo goste je upoznao predsjednik općinskog vijeća, gospodin Vladimir Šantić. Nazočnima se obratio u ime I Zagrebačke

županije gospodin Vladimir Sokolić, govorio je i pukovnik Nikola Tominac, ratni zapovjednik 53. samostalnog bataljuna, a u ime Udruge hrvatskih dragovoljaca domovinskog rata nazočnima se obratio gospodin Marijan Šola. Ansambel »MELOS« premijerno je izveo »Dugoselsku popevku« koju je na tekst našeg sumještana Zlatka Đivana uglazbio Zvonko Špišić. Nakon svega vijećnici i gosti otišli su na Svetu misu uz Dan župe Svetoga Martina, a pučko veselje nastavljeno je na središnjem dugoselskom trgu, za čije su organiziranje ponajprije zaslužni gospodin Ivica Mraović i gospodin Ivica Šimunec, a koje je potpomogao i Radio Martin.

Martinjsko slavlje nastavljeno je u Domu HV kršte-

njem mošta, odabirom najboljeg mladoga vina i najljepše kleti, te pjesmom i plesom do ranih jutarnjih sati uz svirku Martinskih muzikaša i direktan prijenos RADIO MARTINA. Završnicu »Dugoselskih jeseni« predstavljao je ponovo oživljeni Prvi glas Dugog Sela, također izravno prenošen na valovima RM-a. Bila je to prilika da ponovno nakon nekoliko godina uživamo u nastupima pjevača amatera, ali i da čujemo neke od najuspješnijih »veterana« prijašnjih Prvih glasova. Bila je to uistinu najbolja moguća završnica »Dugoselskih jeseni« — manifestacije koja će zasigurno postati tradicionalna i koja je mještanima Dugog Sela u proteklih nekoliko mjeseci pružila mnogo nezaboravnih trenutaka.

Ozbiljnost na licima vijećnika prij

Župnik Svetomartinske župe — gosp. Ivica Lovretić posvetio je novouređenu vijećnicu i pozvao prisutne na blagdansku misu

Zagrebački sastav »Melos« prvi put izvodi »Dugoselsku popevku« na svečanoj sjednici Općinskog vijeća povodom Dana općine

Pučko veselje u mjesnom centru: kušanje vina, tek ispečene rakije broj ne posjetitelje

I ove godine najviše glasova publike osvojila je Sanja Stanković pjesmom Jasne Zlokić »Nisam ti se tugo nadala«

Marijana Mazal i Marina Sokolović do drugog mjesta po glasovima publike — sa »Simpatijom«

Ivana Profeta — prvi glas Dugog Sela po odluci stručnog žirija i treće mjesto po mišljenju slušatelja za pjesmu »Ovo je naša krv«

Krštenje mošta u Domu HV — dugoselski vinski biskup Željko Lonja i miništranti

Sanja Pandurić vodila je program u martinjskom raspoloženju

Martinski muzikaši dali su pečat ugođaju Martinja

Regustacije mladog vina

pečeni odojak privuklo

RADIO MARTIN SVE SLUŠANIJI I BOLJI

Jedan od najbitnijih faktora uspjeha »Dugoselskih jeseni«, nosilac mnoštva događanja i izuzetna medijska potpora netom završenim manifestacijama bio je svakako RADIO MARTIN. O realiziranim, ali i o budućim projektima RADIO MARTINA razgovarali smo sa zamjenikom direktora te popularne i sve slušanije radio postaje, gospodinom Tadijom Barbarićem.

Gospodine Barbarić, na samome početku razgovora želio bih vam čestitati na odlično obavljenom poslu i upitati vas kako vi, kao jedan od čelnih ljudi RM-a ocjenjujete njegovu ulogu u »Dugoselskim jesenima«.

Najbolju ocjenu našega rada dali su naši slušatelji, i mogu istaknuti bez lažne skromnosti da ih je velika većina bila vrlo zadovoljna našim dijelom posla u medijskom i organizacionom »pokrivanju« DUGOSEL-SKIH JESENI. One su i započele velikom feštom povodom druge obljetnice rada i postojanja RM-a još u kolovozu, na kojoj se okupilo gotovo deset tisuća sjetitelja i mnoga velika imena domaće estrade. Ljudi su poslije tu proslavu proglasili najvećom javnom manifestacijom ikad održanom u Dugom Selo.

Nakon nje kod nas je održan uistinu spektakularan RALLY ZANATLJA LIQUI MOLY INA DELTA ZAGREB, a RM je bio njegov službeni radio. To znači da smo naše slušatelje redovito izvješćivali o svemu vezanom uz rally, organizirali smo i tiskovnu konferenciju, brinuli o sigurnosti građana neprekidnim apelima koji su pozivali na povećanu opreznost tijekom trajanja utrka i još mnogo toga što je prilično teško iznijeti u kratkom vremenu. Iza rallya na red dolazi Martinje i njegova organizacija u Domu HV, a uključili smo se i na pučko veselje u samome centru Dugog Sela, koje su organizirala gospođa Šimunc i Mraović. Nakon višegodišnje stanke oživjeli smo PRVI GLAS DUGOG SELA, i mislimo da smo ga podigli na još višu razinu i zbog činjenice da je čitav događaj prenošen uživo ali i stoga što su mu prethodile stroge kvalifikacije i audicije na kojima su odabrani uistinu kvalitetni izvođači.

Kako se realizira takav program uživo i sa kojim ste se problemima tu susreli? Naime korišteni su mobilni linkovi, »upregnuta« je sva sila tehnike, čak je i laicima jasno da sve to iziskuje mnogo truda i ulaganja.

Da, to je točno. Da bi sve to ostvarili bila je potrebna vrlo skupa i komplicirana oprema, i unatoč skepticnosti nekih mojih kolega koji se tim poslom bave godinama, RM je sve manifestacije prilično uspješno pokrio. Primjera radi, nijedna radio postaja prije nas nije uživo prenosila čitav tjedan rallya, nego se išlo na povremena javljanja. Mi se možemo pohvaliti da je naša novinarka izvještavala i iz jureceg natjecateljskog automobila, a što to znači možda govori i podatak da je prosječna brzina vozila iznosila oko 214 km/h.

Vaši direktni prijenosi pridonijeli su i tome da manifestacija »Dugoselske jeseni« probije granice naših triju općina. Kuda je sve eter odnio dječije atmosfere s naših fešti i sportskih događanja?

Smatram da je RM zaslužan za posvemašnju afirmaciju Dugog Sela u svim aspektima. Stara je novinarska izreka da ono čega nema u medijima niti ne postoji, a mi smo se potrudili da se za naš kraj čuje i da ga mnogi upoznaju i zavole, premda nikada možda i nisu bili kod nas. Program RM-a može se slušati u čak tri županije, naši signali dopiru i do Varaždina, Čakovca, Siska, Kutine, čak i u susjednu nam Mađarsku. Vrijeme će pokazati koliko je to dobro za Dugo Selo i njegove stanovnike.

RADIO MARTIN surađuje i s mnogim lokalnim radio postajama. S kojima imate najbolja iskustva?

Toj afirmaciji našega kraja pridonijela je i suradnja s ostalim lokalnim radio postajama, prvenstveno s RADIO ZELINOM koja povremeno preuzima program RM-a, te s RADIO POSTAJOM NOVI MAROF koja redovito reemitira naš program. Ta dva primjera su dobi pokazatelji koliko je naš program kvalitetan a ekipe uigrane. Usporedbe radi, mi u prosjeku emitiramo 20 sati programa dnevno s tek dvogodišnjim iskustvom, a RADIO NOVI MAROF dnevno emitira 4 sata programa iako postoje već 25 godina. Četverosatno dnevno emitiranje je i najčešća stanica kod većine lokalnih radio postaja, tako da je to vrlo dobar primjer koliko smo mi postigli u ove dvije godine.

Sve češće se RADIO MARTIN smješta negdje između RADIO VELIKE GORICE i ostalih lokalnih radio postaja. Kako to komentirate?

Pa, RVG je postaja koju izuzetno cijenimo i mislimo da je daleko najbolja radijska postaja u Hrvatskoj, tako da rado ističemo kako nam je ona uzor. Bitno je istaknuti da je RVG ove godine proslavila četvrt stoljeća postojanja, stoga ne trebaju čuditi njihovi uspjesi. Nezahvalno je u ovome trenutku uspoređivati nas s RVG-om ako ni zbog čega drugog, onda zbog te »razlike u godinama«. Treba ipak napomenuti da i s njima gajimo vrlo dobre odnose i plodonosnu suradnju.

Kako komentirate iznenađni dolazak i isto tako nagli odlazak gospodina Drage Rubala s RM-a?

Iz meni nepoznatih razloga gospodin Drago Rubala je napustio matičnu postaju, RVG. Jednoga dana nazvao nas je i rekao da želi svoj »Narodni vez« nastaviti na frekvenciji MARTINA. Mi smo, naravno, pristali. On je tada već gotovo mjesec dana bio van etera i uvijek postoji opasnost da ljudi zaborave i njega i njegovu emisiju. Svojim angažmanom na RM-u gospodin Rubala se osigurao da i dalje bude prisutan u eteru dok ne riješi svoj status na RVG-u, a nama je donio mnogo novih slušatelja koji su se i zadržali na našoj frekvenciji.

Kakvi su daljnji planovi vezani uz RM?

U posljednjih nekoliko mjeseci uložili smo mnogo truda i sredstava u proširenje tehnike i to će se zasigurno odraziti i na sam program. Postoje planovi o produženju dnevnog programa, a do kraja slijedeće godine možda krećemo i u emitiranje 24 sata dnevno. Što se bliže budućnosti tiče očekuje nas realizacija prigodnog božićnog i novogodišnjeg programa, koji će, nadam se, biti vrlo zabavan i kvalitetan. Emisije poput »Preporodove škrinje«, »Zlatnih godina« ili »Peharčeka« nailaze na izuzetan odziv slušatelja ovoga podneblja, stoga će ubuduće ove emisije biti još bolje. Važno je napomenuti da cjelokupan program realizira vrlo mlada ekipa, prosjek je oko 23—24 godine, koja uistinu daje sve od sebe da on bude što kvalitetniji i slušaniji. Meni je kao jednom od šefova vrlo drago što je to tako i siguran sam da ćemo vremenom biti samo bolji i bolji. Sada je RM već definitivno našao svoje mjesto u eteru i stekao vjerne slušatelje čiji se broj sada već mjeri desecima tisuća.

Na kraju svega želio bih se zahvaliti svim slušateljima na vjernosti, a koristim i priliku da svim čitateljima zaželim čestit Božić te sretnu i uspješnu 1995. godinu. Slušajte RADIO MARTIN!

Veteran među veteranima Željko Lonja u duhu Sv. Martina zapalio je publiku i evergrinima

Vlado Erjavec — odan tradiciji i glazbi pustio je suzu za zagorske brege u posavskoj ravnici

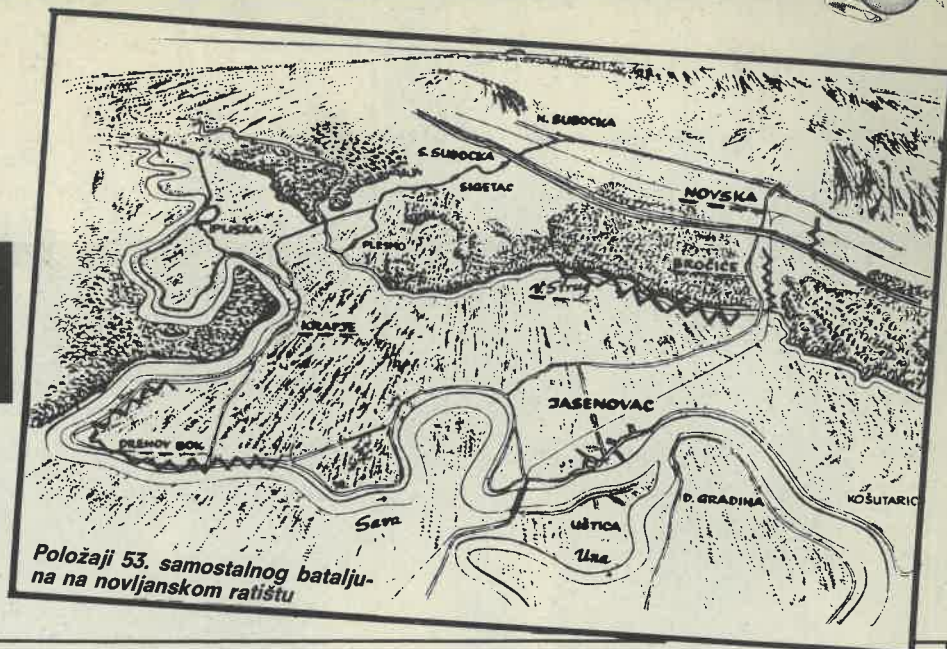
Nekad uspješni natjecatelji i danas dobri izvođači — Željko Kulaš i Mladen Istvanić

Jadranka Šok uz pomoć voditelja Damira uplovila u Vela Luku

ZAPISANO U RATNOM DNEVNIKU

Za svoje ratno iskustvo svi pripadnici 53. samostalnog bataljuna ostavit će, sasvim sigurno, jedan kutak u svojim sjećanjima

18. 12. 1991. — 1. dan — U 04,30 sati izvršen je marš dijela 53. samostalnog bataljuna Hrvatske vojske pravcem Dugo Selo—Novska, u sastavu 1. četa, prateći vod, intendantski vod, odjeljenje veze, sanitetsko odjeljenje, odjeljenje 'maljutki' i dio zapovjedništva bataljuna... Tako je zapisano u Ratnom dnevniku 53. samostalnog bataljuna prije točno tri godine. Tada je, naime, nakon sudjelovanja u višemjesečnoj blokadi dugoselske vojarne, bataljun upućen na novi zadatak, na novljansko ratište.

U to vrijeme rat u Hrvatskoj je bio u punom jeku. Novljansko ratište bilo je jedno od »najgorih«. Svakodnevno su na Novsku i Stari Grabovac padale stotine granata i raketa, te je bataljun s dosta pesimizma ispraćen iz Dugog Sela. Ipak, malo tko je tada vjerovao

da će 53. ostati u Novskoj čak sedam mjeseci. Tim više jer je Hrvatska vojska na zapadnoslavonskom ratištu odlično napredovala. Tih prvih dana je u ofenzivnim aktivnostima prema neprijateljskim položajima sudjelovao i naš bataljun. No, potpisivanjem tzv. Sarajevskog primirja promijenila se i borbena zadaća 53.s.b. Od tada, pa sve do povratka u Dugo Selo (05. 07. 1992.) bataljun je držao borbene položaje u Novskoj, Bročicama, Pičakovcu, Drenovom Boku, na Strugu... Jasno, čak ni na novljanskom ratištu, gdje su snage HV bile nadmoćne neprijateljskima, primirje nije dugo »izdržalo«. Iako nije bilo otvorenih sukoba, vatrena djelovanja po položajima 53.s.b. bila su česta, a ni ostale ratne opasnosti (minska polja i sl.) nisu eliminirane činom potpisa primirja. O tome

Sastanak zapovjednog kadra u Novskoj

Davanje svečane obveze

najbolje svjedoči podatak da su svi poginuli i ranjeni pripadnici bataljuna stradali tijekom tzv. primirja — u minskom polju, od srpskih snajpera, tromblonskih mina, »zolja« itd.

Ubrzo nakon povratka s ratišta 53. samostalni bataljun je rasformiran, baš kao i velika većina ostalih sličnih postrojbi. Službeno je, tako, nestala postrojba kroz koju je tijekom rata prošlo preko tisuću ljudi i koja je u jednom specifičnom ratu sve svoje ratne zadatke kako samostalno, tako i u sklopu 125. brigade HV, obavila bez zamjerke. Vjerojatno nema puno ljudi kojima u osobnoj biografiji jako nedostaje iskustvo rata, no na taj dio biografije uglavnom ne možemo sami utjecati. Za svoje ratno iskustvo svi pripadnici 53. samostalnog bataljuna ostavit će, sasvim sigurno, jedan kutak u svojim sjećanjima...

Položaj 53. sam. bat. na željezničkoj stanici u Novskoj. Na nišanu je neprijateljski stožer u mo telu...

Ovako je sve počelo. Položaj u dugoselskom parku.

Utvrđivanje položaja u Drenovom Boku

DOČEKAJMO BOŽIĆ I NOVU GODINU DOSTOJANSTVENO

Približavaju se božićni i novogodišnji blagdani i sve ono što obično dolazi uz njih — pojačan promet, poneka čašica previše, korištenje petardi i pucanje iz vatrenog oružja, povećana opasnost od krađa... Mještani Dugog Sela vjerojatno su već primijetili pojačane aktivnosti policije, stoga koristimo priliku da detalje o pripravnosti djelatnika 12. policijske postaje Dugo Selo za predstojeće blagdane potražimo kod zapovjednika postaje, gospodina Vlade Kožara.

Gospodine Kožar, pozdravljam vas u ime svih čitatelja Dugoselske kronike. Možete li nam reći nešto više o aktivnostima policijskih djelatnika na području naših triju općina?

Pozdravljam sve čitatelje. Predstojeći blagdani uistinu donose mnogo posla za naše djelatnike. Tih dana očekujemo izrazito gust promet, mnogo će naših ljudi doći iz inozemstva da Božić i Novu godinu dočekaju kod kuće, biti će također povećan broj putnika u željezničkom prometu, sve u svemu prometnice će biti zakrčene. Veliki problem predstavlja i činjenica da još velik dio građana ilegalno posjeduje vatreno oružje, streljivo, bombe i ostala rasprskavajuća sredstva, a velik broj građana će i nabaviti petarde u slobodnoj prodaji, što je po novim zakonima dozvoljeno. Da ne bi bilo nesporazuma, zakon dopušta prodaju petardi, ali samo za specijalizirane trgovine, a njihovo korištenje tolerira se jedino u intervalu od 27. prosinca do 1. siječnja, što će reći da Božić mora biti proslavljen dostojanstveno, bez korištenja takovih »igrčaka«.

Unatoč svemu, prosuđujemo da će tijekom blagdana biti pojačana zloupotreba vatrenog oružja što će prouzročiti brojna ranjavanja i materijalne štete. Ističemo da je takova zloraba izuzetno opasna na mjestima masovnog okupljanja građana, a tamo očekujemo i pokušaje narušavanja javnoga reda i mira, pokušaje džeparčenja, nezakonitog mijenjanja deviza, rasparčavanja droge i krivotvorenog novca. Pozivamo stoga građane da budu pažljivi, a eventual-

RAZGOVOR SA ZAPOVJEDNIKOM 12. POLICIJSKE POSTAJE DUGO SELO

ne prijestupnike upozoravamo da ćemo strogo sankcionirati njihove prekršaje. Unutarnji poslovi imaju obvezu provesti širok opseg preventivnih, operativnih i represivnih mjera u cilju sprečavanja izgređa bilo kakove vrste. Mi smo s takovim aktivnostima započeli još 5. prosinca, i one će biti nastavljene sve do 6. siječnja slijedeće godine, a sve u sklopu akcije »Mir i dobro«, čiji je cilj stvaranje i održavanje najveće moguće razine javnog reda i mira te opće sigurnosti građana. Jedan od najbitnijih zadataka nam je upozoriti građane da zlouporaba vatrenog oružja i raznih eksplozivnih sredstava nosi mnoge opasnosti, ali i velike kazne za počinitelje. Što se tiče pe-

tardi, ponavljam — njih mogu kupovati isključivo punoljetne osobe u za to predviđenim prodavaonicama, a koristiti ih smiju i maloljetnici uz nadzor roditelja ili skrbnika ali samo u intervalu od 27. 12. do 1. 1. slijedeće godine. Naša postaja već je obavila i razgovore s župnicima, a njihov rezultat je to da su svećenici u svojim propovjedima ljudima također skrenuli pažnju na opasnosti koje vrebaju pri korištenju vatrenog oružja i eksplozivnih naprava, na čemu im se najljepše zahvaljujem. Izvršena je i edukacija djece po osnovnim školama, a koristim priliku da pozovem vlasnike ugostiteljskih objekata na suradnju i pravovremeno izvještavanje u slučaju možebitnih izgređa. Nadalje, biti će znatno pojačane ophodnje policajaca u odorama, ali i u civilu, kojima je naložena brza i učinkovita intervencija prema osobama koje krše javni red i mir. Biti će pojačano legitimiranje osoba i nadzor nad vjerskim objektima i mjestima masovnog okupljanja građana, a naročito pozornost ćemo posvetiti kontroli vozača, na koje apeliramo da nikako ne sjedaju za volan u alkoholiziranom stanju.

Znamo da da je magistralna prometnica Zagreb — Dugo Selo — Vrbovec najprometniji pravac u Hrvatskoj i jedan od važnih zadataka bit će nam osiguravanje protočnosti prometa. Kontrola vozača i vozila, koje uključuje i njihov pretres bit će obavljena selektivno ali vrlo temeljito. Napominjem da se vožnja u alkoholiziranom stanju kažnjava isključivanjem iz prometa i oduzimanjem vozačke dozvole na najmanje tri mjeseca. To su, otprilike, naši osnovni zadaci koje ćemo mi pod svaku cijenu obaviti, a sve u interesu što veće zaštite građana i materijalnih dobara, te kako bi se predstojeći blagdani proslavili dostojanstveno i kako priliči.

Što reći za kraj ovoga razgovora?

Molim sve naše mještane i goste da u ovim danima pokažu što više odgovornosti i zrelosti. U ime 12. policijske postaje Dugo Selo, i u svoje osobno ime, žiteljima Dugog Sela, Rugvice i Brckovljana želim mirne blagdane, čestit Božić i sretnu Novu godinu. Hvala.

PONOS UZGAJIVAČA — ZAGREBAČKI PREVRTAČ

Dugoselsko društvo uzgajivača malih životinja »MALI UZGAJIVAČ«, pripremilo je izložbu malih životinja koja je održana u klupskim prostorijama kod dugoselske stare škole tijekom 3. i 4. prosinca. Ona je označila novi početak djelovanja dugoselskih malih uzgajivača, a bila je to i prilika da se naši žitelji upoznaju s prekrasnim rezultatima njihovog rada i zalaganja — punokrvnim golu-

AKTIVNI I KVALITETNI

bovima, kunićima, raznim vrstama peradi i većim brojem ostalih kućnih ljubimaca. Izložba je privukla veliku pažnju, naročito kod djece, koju je oduševila ljepota izloženih životinja, njihova pitomost i njegovanost. U društvu »Mali uzgajivač Dugo Selo« ističu kako zbog problema financijske prirode nisu uspjeli izložbu realizirati u prostoru adekvatne veličine, ali su zato izložene životinje uistinu bile kvalitetne i svaka od njih je ponos pojedini uzgajivača. Obični posjetitelji izložbe vjerojatno nikada neće moći dokučiti koliko je ustvari truda ili ljubavi potrebno za bavljenjem takovim hobi-jem poput uzgajanja malih životinja, ali su zato stručnjaci koji su imali tu sreću da promotre izložene primjerke bili i više nego zadovoljni onim što su vidjeli. Svaka od tih životinja bila je primjer kako pojedina vrsta treba izgledati, stoga ne čudi ponos dugoselskih uzgajivača kada govore o svojim životinjama.

Naročitu pozornost posjetitelja privukla je jedna vrlo specifična vrsta goluba — ZAGREBAČKI PREVRTAČ, zvan još i GOLUBOM METROPOLE. Naime, radi se o autohtonoj vrsti karakterističnoj za Zagreb i njegovu bližu okolicu. Uzgajivači ističu da im je on naročito ponos, kako na izložbama u Hrvatskoj, tako i na manifestacijama koje se organiziraju diljem Europe. Zagrebački prevrtlač dobiven je križanjem najboljih krvi još prije 1915. godine, a prvi standard za uzgajanje je objavljen u Zagrebu

1973. godine. Ta vrsta goluba odlikuje se lijepo položenim sitnim tijelom, krila su mu položena ispod repa, dok je rep uzdignut i prema tijelu stvara kut od 45 do 50 stupnjeva (uzgajivači to nazivaju štel). Vrat mu je kratak na kojem se nalazi visoko položena kruna, a glava mu je okrugla s kratkim kljunom. Boja očiju mu je biserno bijela, a cijelo tijelo stoji na kratkim golim nogama.

Glavna karakteristika te vrste je PREVRTANJE, što znači da on u letu izvodi prevrtanje unazad nekoliko puta uz glasno klepetanje krilima, a zatim se vraća na početnu visinu leta. Vrlo je živahan, često leti u manjim krugovima, a da bi na natečajima dobio dobre ocjene mora biti izuzetno lijep i njegovan, te se u letu mora prevrtati. Dugoselsko društvo »Mali uzgajivač« s ponosom ističe da se takav golub uzgaja i u našem mjestu, kod gospođe Damira Srdinje, Miljenka Šušokovića, Ante Grgurovića, Josipa Bertinovića i Marijana Pavečiča, koji su svi članovi kluba.

Izložba je pokazala da dugoselski mali uzgajivači znaju svoj posao, da neizmjereno vole životinje i da uživaju u međusobnim druženjima jer samo stabilni i složni klubovi postižu takve sjajne rezultate. Svim članovima društva »Mali uzgajivač Dugo Selo« želimo još mnogo uspjeha i zadovoljstva u radu, a koristimo i priliku pozvati sve zainteresirane, a prvenstveno mlade, da se učlane u Društvo. (Kontakt osoba: Damir Srdinić, Josipa Zorića 222)

Obilježena obljetnica osnivanja prve dragovoljačke postrojbe i osvajanja skladišta u Prečecu

UDRUGA HRVATSKIH DRAGOVOLJACA DOMOVINSKOG RATA

BOG JE HRVATSKU DAO HRVATIMA DO VIJEKA

SVIM ČLANOVIMA I OSTALOM PUČANSTVU, BLAGOSLOVLJEN I ČESTIT BOŽIĆ I PUNO USPJEHA U 1995. GODINI ŽELI UDRUGA HRVATSKIH DRAGOVOLJACA DOMOVINSKOG RATA PODRUŽNICA DUGO SELO

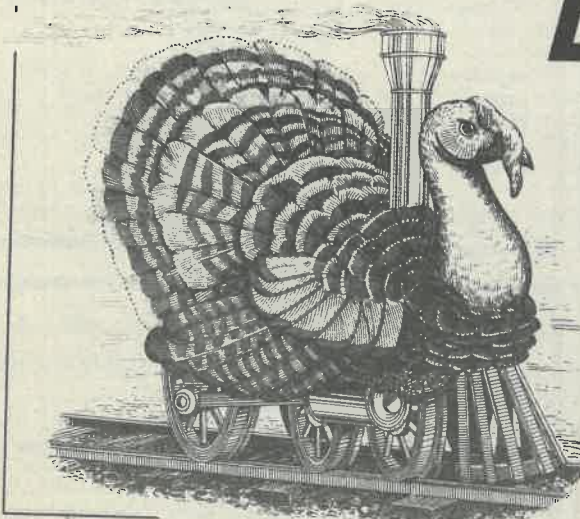
U Dugom Selu je 4. 11. obilježena četvrta obljetnica osnivanja prve dragovoljačke postrojbe u Dugom Selu, te treća obljetnica zauzimanja skladišta u Prečecu i odlaska Jugo-armije iz Dugog Sela. U nazočnosti oko 400 ljudi svečanost su svojim nastupima uveličali KUD »Preporod« i KUD »Resnik«, a među brojnim gostima zapaženi su predsjednik UHDDR Tomislav Merčep, zastupnici Ivan Kolak i Zvonimir Teklić i mnogi drugi.

»Čazmatrans« snizio cijene dačkih pokaza

U skladu s najavama i proklamiranom kooperativnošću, »Čazmatrans« je već nakon prvih mjesec dana korigirao cijene dačkih pokaznih karata. Naravno, naniže. Snizjenje iznosi od 25-25%, a olakšice ovise o tome koliko učenika iz jedne obitelji koristi »Čazmatransov« prijevoz.

Dački pokaz na relaciji Dugo Selo — Zagreb, tako, sada košta 115,20 kn, ukoliko se kupuju dva pokazna svaki košta 76,80 kn, dok je za ona koji kupuju tri ili više pokaza jedinična cijena svega 38,40 kuna. Uistinu lijepa predbožićna vijest. S nestrpljenjem očekujemo daljnje »Čazmatransove« poteze.

BLAGDANSKI STOL: PUREĆE TAJNE

PURAN S NADJEVOM OD JETRICA: Umije ša se maslac s tri jaja, dodaju se nustrugane sirove jetrice od purana, kuhano sitno izrezano srce i želudac, na maslacu popržen i sitno izrezan luk, sol, muškati oraščić i ne što finih u mljeko namočenih mrvica kruha. Taj nadjev stavlja se u putaču (gušu).

BOŽIĆNA PTICA PLEMENITA

Dok svi, malo bolji gospodari, cijelog prosinca na Radio-Martinu nude prodaju svinja za kolinje i odojaka za Božićne blagdane nitko nije ponudio pticu plemenitu-purana. A znadem najmanje stotinu familija u Dugom Selu, Rugvici i Brckovljanima i okolnim naseeljima gdje purani ponosno šecu dvorištem. Samo poneki će završiti na Dolcu a glavnina na blagdanskome stolu. Ni engleski stol za Božić više ne resi puran iz Hrvatskog zagorja otkada su se masovno izvozili. To što je danas, 1994. izvoz purana zanemarljiv, neka vas odviše pro future ne brine. Ne držite se zato »kak pokisla pura«, nije vam »pura du du frkala«. Došlo je, eto, drugačije vrijeme, drugačija univerzalna (intenzivna) proizvodnja te ptice plemenite koju bi Zagorci i Prigorci stavili i u svoj grb, a izgledala bi — kad bi ga proizvodili više-vjerojatno ovako: pitomi puran u kljunu nosi trs vinove loze. Neće se ni naši Prigorci i Posavci odreći tog domačeg purana ili »to bu onda, kad budu pure bose hodile«, kako bi komentirali naši stari, hoteci reći-nikad. Šalu na stranu, purana sada više, neusporedivo više sami pojedemo, priviknuti smo i na Purisovog industrijskog,

konfekcioniranog, eventualno i pakiranog, ako nismo dogmatici ili sektaši. No ne mogu se i neće naprasno i agresivno prerezati sve emotivne veze s tradicijom i starim duhovnim simbolima, prekinuti sentimentalna korespondencija s nekim davnim danima i davnim slikama na kojima se, uz Martinjsku gusku, i meleagris gallopovo, purica — »tek naše, tek domaće« paradno koči na blagdanskome stolu.

Kako je bilo nekad tako je uglavnom i sada na seoskom gospodarstvu. Jednog ili dva purana (bolji gazda i više) muž je pod svaku cijenu ostavljao za sebe, svoju družinu i goste: nije smio biti zgoljav, dapače, stvar je časti i pauperskog prestiža, sujete i mitologije imati o Božiću, krstikama ili svadbi jednog lijepog reš pečenog tustog purana, još bolje puricu, hrustavu, meku i sočnu.

Kao što je poznato, Grci su imali riječ za sve, za svaki pojam, svaku stvar, a Nijemci su pak napisali knjigu o svemu što se može zamisliti. Kod nas je knjigu lakše napisati nego objaviti pa zato uvijek žalimo što Jura Valent i nakon desetogodišnjeg prikupljanja građe o puranu — pernatom kozmopolitu ni-

je objavio knjigu a prije svega zato što je puran u peradarskoj proizvodnji ozbiljna gospodarska stavka. Ali kada još nemamo cjelovitu literaturu dobro se purana i purice prisjetiti pred Božićne blagdane.

Nemamo precizne podatke kada je i kako dospio prvi puran u naše krajeve. Jedan je autor, doduše, ustvrdio (G. Kodinec) da je to bilo u prvoj polovini 16. stoljeća, a prema »povijesnim bilješkama — možemo ustanoviti da je kod nas prvi pečeni puran bio na stolu 1561. godine. Marin Držić prvi put je u našoj književnosti spomenuo — »indijsku kokoš« (galina od Indiana) ili ti drugom mjestu — tukca. U našoj domovini — izvješćava Gjurašin — pokušao je divlje purane uvesti grof Drašković kod Trakošćana — s dobrim uspjehom«.

U starim našim riječnicima puran ima bezbrojna imena, ponegdje samo lokalna: puran, purman, tuk, tukac, tukan, pujak, budac, pućak, čurak, indijot, intulj, vintov, intusac, morac, misirka... A u narodnoj priči, često se sretan kraj zamišlja kao velika gozba s puranom.

TOMISLAV KAPETANIĆ

Priopćenje Općinskog odbora HDZ-a Rugvica Zalutali načelnik

Općinski odbor Hrvatske demokratske zajednice Rugvica ima potrebu i obvezu da izvjesti članove i svo pučanstvo naše općine o problemima s kojima se suočava. Zadnji par tjedana više puta se sastajao općinski odbor Rugvica glede velikih problema prijevoza u našoj općini. Stoga smo dužni kao općinski odbor i ja kao njegov predsjednik iznijeti sve ono što našoj javnosti nije poznato. Radom naše općine Rugvica nismo zadovoljni, a poglavito s načelnikom općine koji si daje pravo da blati sve što je hadezeovo, da ignorira sve što HDZ predlaže. Pitam se zašto skrivate svoj rad ako radite a ignorirate rad Hrvatske demokratske zajednice.

Zašto vam smeta Rugvički glasnik, zar vas je istina tako pogodila? Istina je gosp. načelnice da niste pravdali u proračunu općine kapitalne rashode od 55.000 DEM. Da su vam mjesečna primanja 5.000,00 Kn. Prijevoz sa ZET-a na Čazmatrans vas puno ne zabrinjava, a sebe ne smatrate krivim. Nemam pravo da branim župana Zagrebačke županije, ali vas krivim isto kao i njega. To je promašaj takve prirode da vaš prijevoznik Čazmatrans vozi nas u sjedište istočne županije Vrbovec. Stoga kada nešto govorite, govorite istinu, a nas vijećnike HDZ-e više ste puta pokušavali lagati kao što lažete i obmanjujete javnost. Teško mi je zamisliti da još ne znate da živite u demokratskoj višestranačkoj državi Hrvatskoj. Prošlo je, gospodine, jednoumlje, živite s Hrvatima, Hrvatima koji su dali za Hrvatsku sve. A vi? Znam da vam smetamo, znam da bi voljeli da smo u Hrvatskoj vojsci, a najzadovoljniji bi bili tada da nas nema.

Nitko nije istjeran iz Hrvatske vojske, bio sam ja u njoj i ostao u njoj kao i većina Hrvata, bez razlike na stranku. Pitam vas načelnice gdje ste bili 1990.-1991.? Vi i Vaši istomišljenici. Što vas to tako iritira na HDZ-u pa ga nazivate bezveznjacima i pamfletarima. To je vaš nivo, vaš domet, moral i kultura. Nama iz HDZ-a to je jako poznato, te bi, da možete, pokazali rušenjem sve što je Hadezeovo. Rado bi to činili ali ne polazi vam za rukom, neće niti dalje. Branili smo se od gorih i uspjeli smo. Došlo je vrijeme, gospodine, da stvaramo i radimo u interesu naše općine. A naš je interes da budemo grad Zagreb, da vozi ZET da nas vode ljudi neopterećeni jednoumljem. U ovom mome tekstu ne spominjem ime i prezime načelnika općine Rugvica, imam pravo na svoje dostojanstvo.

OPĆINSKI ODBOR HDZ-a
RUGVICA:
predsjednik, Tomislav
Bešlić

ZAHVALA

U neizmjerne tuzi koja nam se dogodila smrću naše drage i voljene

IVKE BOŽIĆ rođ. ČUKIĆ

Duboko smo dirnuti pažnjom u trenucima žalosti i iskazima štovanja u ispraćaju na vječno počivalište, izraženoj nam sućuti osobno ili pismeno, kao i mnogim cvijećem, a u nemogućnosti da svim tim dragim ljudima, rodbini, prijateljima i znancima ponaosob kažemo veliko hvala ovim putem zahvaljujemo.

Velika hvala gđi. doktor Šefiki Ferizović na pažnji i pomoći u najtežim trenucima. Isto tako veliko hvala cijelom osoblju Doma zdravlja u Dugom Selu koje je uvijek bilo na raspolaganju kad je to bilo najpotrebnije.

Za svo požrtvovanje, brigu i trud beskrajno Vam hvala!

S ljubavlju, neizmjernim bolom i tugom
suprug Đuro, sin Željko, kćerka Angelina,
sestre, šogori i ostala tugujuća rodbina.

U SPOMEN

pripadnicima 53. samostalnog bataljuna
Dugo Selo
12. 1. 1992. — 12. 1. 1995.

Natporučnik Filip Marušić
Časnički namjesnik Vlatko Margetić
Časnički namjesnik Ivan Horvatić

Zauvijek ćete živjeti u našim srcima. Nema vam je vječna slava!
Pripadnici 53. samostalnog bataljuna Dugo Selo

TUŽNO SJEĆANJE

na našu dragu i voljenu suprugu, majku i baku

ANU DUH

8. 1. 1991. — 8. 1. 1995.

Četiri tužna Božića prošla su od rastanka s tobom koji je ostavio duboke tragove boli i tuge. Ljudi govore utješne riječi, čekaj vrijeme čini svoje, vrijeme sve briše, a nama još uvijek ostaje samo bol i ništa više. Ne postoje riječi kojima se može izreći bol i tuga s kojom živimo bez tebe. U našim mislima s puno ljubavi žive drage uspomene na tebe. Tvoj ponos, ljudska skromnost i plemenitost stalno su prisutni. Oni su nama snaga i putokaz za nastavak života.

Uvijek ćeš biti u našim srcima i mislima voljena i nezaboravljena.

Tvoji najmiliji: suprug Milan, kćerka Elvira, sin Miljenko, snaha Zdravka, zet Srećko te unuci Roberta i Karlo.

SJEĆANJE

na dragog unuka i brata

BOŽIDARA HUZANIĆA
1991.-1994.

Dragom unuku i bratu za treću godišnjicu prerane smrti kojom je položio svoj život na oltar domovine. Čast mu i slava. Hvala onima koji ga nisu zaboravili. Laka mu hrvatska zemlja.

Baka Marija i brat Ivan

TUŽNO SJEĆANJE

na dragu suprugu i majku

OLGU HABEKOVIĆ

15. 12. 1993. — 15. 12. 1994.

Prošla je već godina dana, a tuga i bol za tobom ne prestaje. Naš dom je tužan i prazan bez tebe. Nikad te nećemo zaboraviti.

Tvoji: suprug Ivan, sin Mihajlo, snaha Maria, kćer
Ljubica, zet Ivica i unuk Igor

Hvala svima koji posjećuju tvoj tih dom.

TUŽNO SJEĆANJE

na voljenog supruga, oca, svekra i djeca

STJEPANA BREZAKA

22. 12. 1991. — 22. 12. 1994.

Već tri godine počivaš u tišini svoga posljednjeg doma, ali uspomena na tebe živi i dalje.

Tvoji najmiliji: supruga Emilija, sin Davor, snaha
Anđela, unuka Petra i svi prijatelji koji posjećuju tvoj
vječni dom.

VJENČANI I UMRLI

VJENČANI:

1. SINIŠA KARAS, elektrotehničar i DARINKA ĐUREC, trgovac — vjenčani 11. 11. 1994. godine.
2. DAVOR PAKLEC, arhitekt. tehničar i JASMINA PAVLOVIĆ, med. sestra — vjenčani 11. 11. 1994. godine.
3. IVICA SALOPEK, brodo-monter i BOŽICA LADAN, med. sestra — vjenčani 12. 11. 1994. godine.
4. ŽELJKO BARIĆ, meh. poljop. strojeva i BRANKICA KUSTURA, radnica — vjenčani 12. 11. 1994. godine.
5. MARINKO TURINA, radnik i SLADANA MANDIĆ, nezaposlena — vjenčani 12. 11. 1994. godine.
6. MARIO ŠOSTARIĆ, trgovac i RENATA KATIĆ, student — vjenčani 19. 11. 1994. godine.
7. IVAN BREKALO, vozač i MARIJA MARTIĆ, kućanica — vjenčani 19. 11. 1994. godine.
8. DENIS KLAUS, student i IVANČICA MIRI, med. sestra — vjenčani 19. 11. 1994. godine.
9. JURAJ PEZIĆ, umirovljenik i LJUBICA KRPAČIĆ, umirovljenica — vjenčani 10. 12. 1994. godine.
10. DRAGAN KARAMATIĆ, bravar i ANKICA PRGOMET, obučar — vjenčani 10. 12. 1994. godine.
11. ŽELJKO ŠTORGA, policajac i MIRJANA DOKUŠ, ekonomski tehničar — vjenčani 10. 12. 1994. godine.

MATIČNI URED DUGO SELO
Dugo Selo, 14. 12. 1994.

UMRLI:

1. BLAŽ GRABEREC, umro 22. 10. 1994. g. — star 88 godina.
2. KATA PERŠUN, umrla 21. 10. 1994. g. — stara 82 godine.
3. MEHO KADINIĆ, umro 24. 10. 1994. g. — star 82 godine.
4. STJEPAN HABIĆ, umro 29. 10. 1994. g. — star 75 godina.
5. KATA CVETKOVIĆ, umrla 25. 10. 1994. g. — stara 68 godina.
6. IVAN FUNTEK, umro 8. 11. 1994. g. — star 59 godina.
7. MARIJA KAJBA, umrla 9. 11. 1994. g. — stara 60 godina.
8. JANKO SALOPEK, umro 28. 10. 1994. g. — star 38 godina.
9. ANICA SALOPEK, umrla 28. 10. 1994. g. — stara 36 godina.
10. MARIJA DOGAN, umrla 31. 10. 1994. g. — stara 70 godina.
11. GORAN ROŽMAN, umro 5. 11. 1994. — star 11 godina.
12. ANKICA ĐURAŠIN, umrla 14. 11. 1994. g. — stara 57 godina.
13. ANA ZVRHEK, umrla 12. 11. 1994. g. — stara 80 godina.
14. KATA SKOBLJANEC, umrla 21. 11. 1994. — stara 81 godinu.
15. IVKA BOŽIĆ, umrla 10. 11. 1994. g. — stara 61 godinu.
16. ANĐELKA LUKINIĆ, umrla 26. 10. 1994. g. — stara 82 godine.
17. MIRO MARKUŠIĆ, umro 11. 11. 1994. g. — star 17 godina.
18. MARIJA VULIĆ, umrla 20. 11. 1994. g. — stara 22 godine.
19. VILMA BUDALEC, umrla 16. 11. 1994. g. — stara 83 godine.
20. BARA ČVORIG, umrla 24. 11. 1994. g. — stara 87 godina.
21. MARA KAVUR, umrla 20. 11. 1994. g. — stara 80 godina.
22. JANA SESAR, umrla 6. 12. 1994. g. — stara 77 godina.
23. ANA PUŽEK, umrla 5. 12. 1994. g. — stara 75 godina.
24. IVAN BALOG, umro 25. 11. 1994. g. — star 45 godina.
25. MARIJA NOVAK, umrla 25. 11. 1994. g. — stara 71 godinu.

MATIČNI URED DUGO SELO
Dugo Selo, 14. 12. 1994.

Ustupam praznu grobnicu na Novom groblju u Dugom Selu. Upitati svakim danom na telefon 751-806.

TUŽNO SJEĆANJE

na našeg dragog

IVANA CINDRIĆA

23. 11. 1990. — 23. 11. 1994.

supruga Ana, kćeri Jadranka i Ines, unuci Marko, Nikola, Tanja i Sara, zetovi Miloš i Rajko.

Duboko potreseni iznenadnom smrću
našeg dragog supruga, oca, djeda, brata i tasta

IVANA FUNTEKA

najiskrenije zahvaljujemo svim rođacima, susjedima iz prikraja, DVD-u Prikraj, znancima i prijateljima na izraženoj sućuti usmenim ili brzojavnim putem, te cvijeću i vijencima te osobnom prisustvu u ispraćaju na vječni počinak.

Ožalošćena supruga Marica, kćer Mirjana, unuka Marina, zet Jadranko, braća Vlado i Josip s obitelji

TUŽNO I BOLNO SJEĆANJE

na našeg dragog i voljenog sina jedinca

FRANJU GORNJAKA

10. 12. 1977. — 10. 12. 1994.

Prošlo je sedamnaest (17) tužnih i bolnih godina otkako si nas zauvijek napustio. Otišao si bez riječi oproštaja, krenuo si na put s kojeg nema povratka. Vrijeme prolazi ali bol i tuga za Tobom vječno ostaju.

mama Marija i otac Stjepan

Stomatološka ordinacija dr. Višnje Makovica svim korisnicima svojih usluga želi

ČESTIT BOŽIĆ I USPJEŠNU
NOVU 1995. GODINU!

I slijedeće godine priuštite najbolje sebi i svojim zubima, te nam se obratite s punim povjerenjem na tel. 750-227. Mi nudimo kvalitetu i niz pogodnosti.

ČESTIT BOŽIĆ, SVE
NAJBOLJE U 1995. GODINI
ŽELI VAM
RADIO MARTIN

AUTO ŠKOLA
»FORGAČ«
Sv. Ivan Zelina

organizira neprekidno, pri Narodnom sveučilištu Dugo Selo, osposobljavanje za vozače

»A«, »B«, »C«, »D« i »E«
kategorije

Upisi radnim danom od 7 do 15 sati u Narodnom sveučilištu Dugo Selo, Josipa Zorića 21a
Tel. 750-419

Razgovor s predsjednikom RK »Dugo Selo 55« g. Josipom Trupcem

TRADICIJA SE NASTAVLJA

Josip Trupec

Tradicija se nastavlja. Rukometni klub »Dugo Selo 55« kao i prije 39 godina bilježi zapažene rezultate. Uvijek je to bio velik sportski pogon, koji stoga zahtijeva stalni i nesebičan angažman kako igrača, tako i njihovih trenera i, naravno, predsjednika kluba, gospodina Josipa Trupca.

Upravo to je povod našemu razgovoru s gospodinom Trupcem.

Koliko aktivnih članova okuplja RK »Dugo Selo 55«?

Danas klub okuplja više od 150 aktivnih članova. To su i muška ekipa s petnaest članova, kadetska ekipa s dvadesetak članova, pioniri s trideset članova. Ženska I. ekipa broji 15 igračica, kadetkinja ima također 15, a pionirki više od 30. U Upravnom odboru i raznim klubskim komisijama ima više od 30 ljudi.

Toliko ekipa zahtijeva i brojno stručno vodstvo.

Kakvo je stanje s trenerima?

Tu nema nikakvih problema. Većinom su to naši bivši igrači, stručno osposobljeni i već dokazani na sličnim zadacima. Sa svim ekipama trenutno radi 6 trenera: Zvonko Barilić (I. muška ekipa), koji je ujedno i šef stručnog štaba, Tomislav Gale (trener kadeta), Branko Goleš (trener pionira), Vlatko Vranić (trener I. ženske ekipe), Dragica Rašković (trener kadetkinja) i Zlatko Zajšek (trener pionirki). U treningu s mladim kategorijama sudjeluju i Denis Klaus te Igor Sunajko.

Ne iziskuje li tako velik pogon i poprilična sredstva?

Točno. Da bi klub mogao raditi potrebna su nemala sredstva, pa se financiramo iz više izvora. To su SD »Dugo Selo«, sredstva iz Sportskog saveza Dugo Selo, a naročito sredstva naših

sponzora. Tako se muška ekipa natječe pod imenom KEMOKOP, a pokrovitelj joj je istoimeno poduzeće gospodina Srečka Lovrića. Ženska ekipa natječe se pod imenom ZIBON, a pokrovitelj joj je istoimeno poduzeće gospodina Mirka Novosela. Koristim priliku da se zahvalim i Općinskom poglavaru Dugo Selo na čelu s gospodinom Milivojem Obadom zbog razumijevanja za potrebe sporta u Dugom Selu, a posebno našim sponzorima, gospodi Lovriću i Novoselu.

Jeste li zadovoljni rezultatima u protekloj polusezoni?

Da, više nego zadovoljan. Prva ženska ekipa je prvak u Županijskoj ligi, a prva muška ekipa dijeli 3. i 4. mjesto s utakmicom manje. Kadeti i kadetkinje igraju s promjenjivim uspjehom, ali je evidentno da su među najmlađim i najiskusnijim

Jesenje prvakinja Županijske lige

ekipama, iako talenata ima u Dugom Selu se nastavlja? napretek.

Dakle, tradicija rukometa

godina od osnutka i neprekidnog rada. Tu ćemo obilježiti i prigodno obilježiti, no više o tome nekom drugom prilikom.

POVODOM DVADESETE GODIŠNJICE OSNUTKA I KONTINUIRANOG DJELOVANJA NK »RUGVICA«

POVIJEST NOGOMETA U RUGVICI

Nogometni klub Rugvica ove godine obilježava dvadesetu godišnjicu osnutka i kontinuiranog djelovanja u službenim nogometnim natjecanjima.

Svakako, treba naglasiti kontinuitet, jer nogomet u Rugvici ne postoji od 1974. Naime, još su živi mnogi koji pamte daleku 1948. godinu kada je Marijan Auer iz Zagreba u Rugvicu odnio prvu nogometnu loptu. Tada je u Rugvici osnovan i registriran prvi nogometni klub pod imenom »Mladost«. U Dugom Selu su nabavljeni kompleti sportskih gaćica i bijele i plave boje, a za majice su se igrači pobrinuli osobno. Kako nije postojalo organizirano ligaško natjecanje, igrane su samo prijateljske utakmice s ekipama Dugog Sela, Ivanje Reke, Ostrne, Oborova, Črnca i Leprovice.

Nogometaška je igra tada bila atrakcija i nepoznanica za mnoge mještane naše okolice. Neki se Rugvičani sjećaju kako je momčad često bila pozvana kao gost na lovačke zabave, prije početka veselja igrana je utakmica s domaćinima. Na takvim se mjestima okupljalo mnoštvo znatiželjnika koji su bili zadivljeni majstorijama rugbičkih nogometaša. Sportaši su zauzvrat bili nagrađeni srnećim gulašom i vjerojatno, potocima gemišta. Na žalost, i u tim je vremenima za organizirano igranje nogometa trebalo nešto više od puke želje. Klub je postojao do 1951. a zatim se na nogometno igralište, koje se nalazilo na istome mjestu gdje i današnje, sada sljive. Vrijedi nabrojiti imena pionira nogometa u Rugvici; bili su to: Franjo Lužnik, Stjepan Mikanec, Josip Pleško, Mato Bogdan, Josip Behetić, Ivan Sekulić, Stjepan Okunjski, Marijan H. Auer, Mijo Jambrečec, Ivan Horvatin, Josip Vlahović, Stjepan Vrbanić, Josip Kolarin, Stjepan Robić, Đuro Kolarić, Stjepan Crnić, Stjepan Antoljak... te kao kapetan tadašnje generacije Josip Kolar.

Nakon petnaest godina zatišja, u Rugvici se šezdesetih iznova počinje loptati. Riječ je o malom nogometu, a rugbička je momčad više od jednog desetljeća bila strah i trepet suparnicima na turnirima u Nartu, Oborovu, Jezevu i okolici...

Napokon, godine 1974. odlučeno je da se s površine igrališta išćupaju sljive i registrira nogometni klub pod punim imenom »Omladinski nogometni klub Rugvica«. U organizacijskom odboru bili su tada Zdravko Pintar, Ivan Krznarić i Branko Jurišić. Prvi predsjednik kluba bio je Josip Kolarin a trener i jedan od glavnih inicijatora osnivanja kluba Zdenko Pintar.

Prva utakmica, prijateljska, odigrana je 14. VII. 1974. na igralištu N. K. Jedinstva u Dugom Selu. Protivnik je bila momčad Oborova a rezultat 2:1 za Rugvicu. Prve golove

RUGVIČKI NOGOMETAŠI DAVNE 1948. GODINE

postigli su Ivan Kežerić i Marijan Behetić. Igrali su još: Kolarin, Ivica Petek, Galović, Klepac, Šutej, Stjepan Petek, Ivica Krznarić, Antoljak, Jurišić, Predavec i Žugec.

27. 7. 1974. konačno je zaigran nogomet na igralištu kojim su se dvadeset i tri godine kotrljale sljive umjesto lopti. Organiziran je turnir na kome su sudjelovale momčadi Oborova, Sloboda iz Ivanje Reke i Rugvica. 25. 8. 1974. igra se prva službena utakmica u kup natjecanju protiv Sljemena. Rezultat je bio 6:2 za sesvetsku ekipu.

Prvu službenu pobjedu naši su nogometaši izborili već u prvoj prvenstvenoj utakmici. Dana 1. 9. 1974. u Rugvici je uvjerljivo svladana momčad Zelengaja rezultatom 9:2. Golove su postigli Stjepan Petek (3), Vukmanić (3), Jurišić, Behetić, Čehulić, a igrali su još Stjepan Galović-Blaž, Ivan Petek, Klepac, Krznarić, Horvatin, Stjepan Galović-Slavak, Antoljak i Štaba.

Prvu natjecateljsku sezonu 1974/75. Rugvica završava na odličnom četvrtom mjestu, sa samo dva boda manje od prvoplasirane ekipe Prigorja. Sljedeća je sezona bila slabija; samo 15 bodova u konkurenciji 11 momčadi i negativna gol razlika bilanca su sezona 75/76. Nešto je bolja situacija na kraju 1977. godine. Između 14 ekipa ima jednu od boljih gol-razlika i 27 bodova ali zauzima tek 9. mjesto. Stvari se bitno popravljaju u

sezoni 77/78. Na kraju prvenstva samo je tri boda dijele od prvoplasiranog dugoselskog Jedinstva, i Rugvica završava sezonu kako treća ekipa u konkurenciji 12 momčadi. Viceprvaci Općinske nogometne lige Sesvete NK Rugvica postaje 1979. godine. Od Rugvice je bolje samo Prigorje iz Markuševca a u ligi s 14 klubova sakupljeno je velikih 40 bodova, postignuto čak 93 gola a primljeno samo 34. 1980. takmiči se u višem rangu II. zagrebačke lige i zauzima 8. mjesto. Ipak, te je godine ostvaren najveći dosadašnji rezultat kluba. Rugvica je dogurala do polufinala kupa Zagrebačkog nogometnog saveza. Na tom putu eliminirali su i tako jake suparnike kao što su Dubrava, Končar (današnji Svjetlovod) i TOP Kerestinec. U polufinalu su izgubili rezultatom 2:3 od Jugokeramike, danas uglednog prvligaša iz Zaprešića, Inke- ra. Ovaj je visoki domet ostvarila momčad pod trenerskom palicom Nikole Lisca a predsjednik kluba bio je Stjepan Galović.

Naredne tri godine natječu se u Međuopćinskoj A ligi, a sezonu 1982/83 završava na uvjerljivom prvom mjestu. To joj omogućuje plasman u najviši rang u kome se do sad Rugvica natjecala. Riječ je o Zagrebačkoj zoni u kojoj je plesala samo jedno ljeto. Sezonu 83/84 završava na nesretnom 13. mjestu i vraća se u MOL A. U međuvremenu su izgrađene svlačionice i postavljena ograda,

ali još samo dvije sezone igra u Međuopćinskoj ligi. 1987. ponovo završava na 13. mjestu i ispada u Općinsku nogometnu ligu — Istok. Na kraju 89. zauzeto je treće mjesto, 90. su drugi a mračne i teške 91. godine Rugvica osvaja prvo mjesto. Ipak, zbog različitih izmišljotina i čudnovatih kvalifikacija ostaje u istome rangu. Na kraju ratne 92. ponavlja uspjeh prethodne sezone ali opet joj se nameće razigravanje s Čulincem. Gubi i te kvalifikacije. A sezonu kasnije, usprkos velikoj krizi, uspijeva osvojiti 10. mjesto u III. ligi ISTOK s 25 bodova i pozitivnom gol-razlikom.

Kroz ovih dvadeset godina desetak je trenera vodilo prvu momčad. Bili su to Zdenko Pintar, Mićo Ivezić, Nikola Lisac, Ivica Krznarić, Đuro Pećina, Krešo Vrbanić, Ante Jukić, Pašaga Vajzović i Ivan Kovač, a podmlatkom su se bavili Ivan Antoljak, Ivan Horvatin, Vlado Remenar, Stjepan Petek, Siniša Kušeković, Stjepan Šantić, Dražen Rumencić i naravno većina onih koji su radili i s prvom ekipom.

Čast i dužnost da budu predsjednici nogometnog kluba Rugvica imali su Josip Kolarin, Branko Puđ, Stjepan Buk, Stjepan Galović, Marijan Lužnik, Ivan Antoljak, Stjepan Petek, Ivan Horvatin i Stjepan Škrlec. Najviše golova do sada, postigao je Marijan Behetić, a najviše utakmica odigrao Ivan Štaba. U dvadeset godina kapetansku traku su najčešće nosili Stjepan Petek, Stjepan Šantić, Ivan Štaba, Ivan Remenar, Krešo Vrbanić i Mladen Behetić.

Naravno, osim sezonske ekipe u Rugvici s manjim oscilacijama djeluju i ekipe pionira, juniora i veterana. Vetersansku momčad većinom sačinjavaju igrači koji su prije 14 godina postigli najznačajnije klupske rezultate. Oni i danas bilježe zapažene rezultate natječući se u I. zagrebačkoj ligi. Juniorske su momčadi bilježile velike rezultate početkom osamdesetih. U kup natjecanju pružen je solidan otpor ekipi Zagreba, što se ne bi moglo reći i za juniore prvligaša Dinama, današnje Croatia, koji su s visokom gol razlikom uvjerljivo svladali juniore Rugvice.

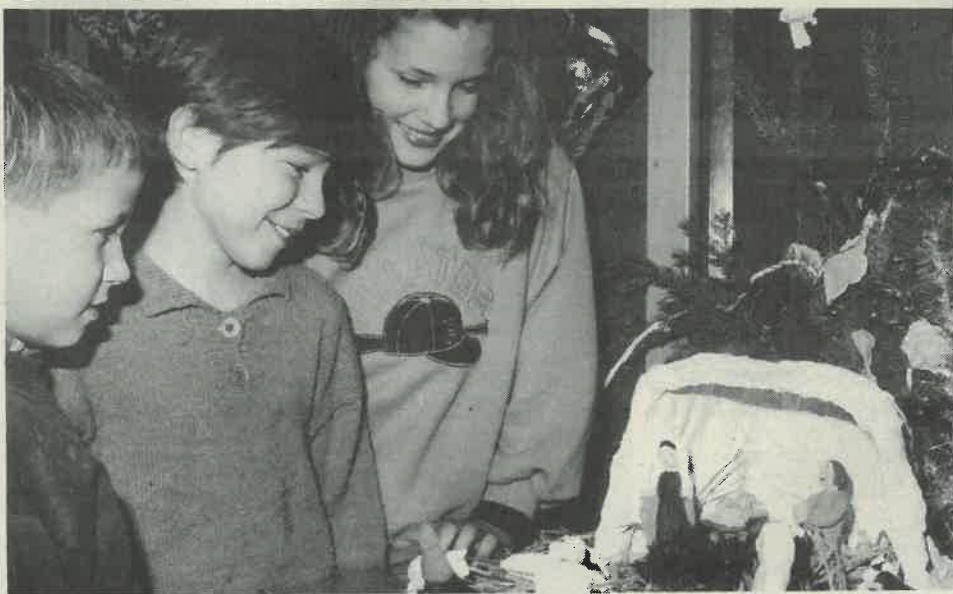
Ipak, danas NK Rugvica ima razloga za vjeru i nadu u puno ljepšu budućnost rugbičkog nogometa. Naime, pionirske ali i juniorske ekipe Rugvice zauzimaju prva mjesta u svojim ligama, a protivnike pobjeđuju s pet ili više golova razlike. Kako je stara mudrost da svijet ostaje na mladima svima jasna i razumljiva, tako bi trebala biti jasna i razumljiva nužnost da se ovi dječaci i mladići čuvaju, potiču i uče nogometnim majstorijama. Samo oslanjanjem na vlastite snage i talente koje svakako ima, mali klub poput Rugvice može dospjeti na one pozicije koje svi priželjkujemo. (A. GALOVIĆ)

ČESTIT I MIRAN BOŽIĆ

Sačuvati od zaborava blagdanske običaje našeg kraja

Slavljenje božićnih blagdana u našem je kraju prava riznica tradicije i običaja utemeljenih u životu u radu ovdašnjih ljudi. Ovo predblagdansko vrijeme prigoda nam je prisjetiti se svakog dragog običaja naših starih, mudrih pučkih izreka, jedinstvenih rituala vrijednih ljudi naše posavske ravnice. Valja spomenuti kako je Božić bio i ostao spram kojeg su se određivali svi važni događaji u godini, pa se kazivalo što se sve kani učiniti, kupiti, dovršiti do Božića, da bi ga se dočekalo što dostojanstvenije. Već u vrijeme žetve pripravio se vijenac žita za blagdan. Ozbiljnije pripreme počele su odmah po završetku poljodjelskih radova. Tako bi domaćice krajem mjeseca studenog, na Svetu Barbaru odredile perad koja će kao pečenka uljepšati blagdanski stol. Odabranu gusku ili puru hranile bi na vrlo intenzivan način zvan »šopanje«, kako bi do presudnog dana dosegla svoj maksimum u težini. Kao što to činimo i danas, na dan Sv. Lucije posijala se pšenica u zdjelice. A na dan Sv. Tome (Tomaša), spomenute primjerke peradi domaćice su pripravile za pećnicu ili lonac, jer za blagdan trebalo je pripraviti najbolju pečenkicu i finu kokošku juhu. Uoči samog Božića pribavilo se najbolje vino i rakija, ukoliko ih nije bilo u domaćinstvu. Valjalo je osigurati i zimzeleno drvo za ukrašavanje (bor), a kuća i okućnica uredile bi se što je bolje bilo moguće. Na dan Badnjaka na stolu je bila posna hrana. U cijeloj Posavini kuhao se »mrzli bažul«, krumpir s uljem, a samo gdje gdje riba, ukoliko su je imali. Kad se smračilo, domaćin je u kuću unosio bor i slamu, te u mraku nazdravljao ukućanima slijedećim riječima: »Falem Isus, daj nam Bog picikov, racekov, žugekov, telekov, pajcekov, dromne dečice, kruva, vina i Božega mira«. Slamu bi ras-

prostirali ispod stola, upalili svijetlo, kitili bor licitarskim srcima, kuglicama, jabukama, bombonima. Pripravljeni pšenični vijenac stavio bi se na sredinu stola, oko njega se rasipalo žito — izmiješana pšenica i kukuruz, preko toga prostirali su stolnjak, tako da se vidjelo mjesto unutar vijenca, gdje se stavila zdjela s hranom. Na ugao stola stavili bi krilo od peradi, tzv. perutnjaču, za dobru perad slijedeće godine. Naprava za pravljenje putra tzv. »stepica« ispod stola imala je zadaću otjerati »coprnice« koje bi mogle zacoprati kravama mlijeko. Konjska oprema u kući zvana »ham« osigurala bi dobru snagu konjima za poljske poslove, brus i srp ispod stola stavljao se za dobru žetvu, dio pluga da bi zemlja dobro radala, a kuhani grah stavljao se na nekoliko mjesta u kući da bi druge godine bilo puno pilica i ostale zivadi. Izrekom »Sve zlo z hipe proč« tjeralo se van sve nepoželjno u kući, a pri tom se tri puta udaralo štapom o kućni prag, tzv. »pocerk«. Nakon posne večere, slijedio je odlazak na Polnočku. A po povratku na redu je bila gozba — hladetina od zivadi, pečenka, krvavice, kobasice,

salata od cikle, gibanica s orasima i druga jela. U osvit dana, na Božić, valjalo je poći na misu Zornicu, pa je slijedilo čestitanje i darivanje jabukama božićnicama. Božić je ljudima našeg kraja značio »mir sake tice i mravice«, spokoj za sve koji su marljivo radili cijele godine, značio je obitelj na okupu u kući. Obitelji bi blagovale uz ranije pripravljeno jelo, tek bi se kosti počistile sa stola. Od obveza u domaćinstvu tog bi se dana samo blago nahranilo i to najboljom hranom. Orile su se božićne pjesme i veselje. No, slavje je valjalo produžiti i na drugi dan Štefanja. Najavili su ga selski mužikaši idući od »Štefana do Štefana«, uz svirku, pjesmu, čestitanje, darivanje. Drugog dana Božića bilo je vrijeme za posjete prijateljima, rodbini, za čestitanje. Nakon ulaska u tuđu kuću blagdanskim dana, trebalo je sjesti na određeno mjesto, prihvatiti ponuđeni zalogaj hrane i čašu vina, te izreći ranije spomenuti božićni pozdrav za dobre želje. Gosta je trebalo posuti žitom da bi druga godina bila rodna. Domaćini na šalu pripravnici domaćini unaprijed bi u većoj posudi napravili gnijezdo od slame, is-

pod koje su na dno ulili vode. Jedna od pridošlih gošći bila bi zamoljena sjesti u pripravljeno gnijezdo, kako bi slijedeće godine kvočke mirno sjedile i izleglo se mnogo pilića. Za mokru odjeću kasnije nije bilo mjesta ljutnji, jer je to bila blagdanska šala. Slama, kojoj su se najviše radovala djeca, nosila se iz kuće trećeg dana po Božiću, na Sv. Ivanuša. Iznosila se u stolnjaku s blagdanskog stola i stavljala na grane voćaka radi boljeg uroda. Dan Heorduša, koji je proglašen danom dromne dečice, djeca nisu voljela, jer se tog dana koristila šiba da bi djeca bila dobra druge godine. I odrasli su tog dana mogli zaraditi udarac šibom, radi prevencije zločestocice. Slijedila je Nova Godina, ponovno čestitanje, pa Sveta Tri kralja. I to su bili dani pjesme, balova, svirke i inog veselja, koje potonjih godina nekako jenjava. No, spokoj u duši, radost u kući, čestit i slavljen Božić u obitelji, sve dobro sebi i drugima, kao i blagi spomen na ove krasne običaje utemeljene u životu ljudi okolnih nam sela, valja sačuvati zauvijek.

N. K.

PONOVO KINO U DUGOM SELU!

Nakon petogodišnje stanke u dugoselskoj kino dvorani PREPOROD ponovo se prikazuju filmovi. Dvoranu je unajmio gospodin Emerik Hil, ravnatelj zagrebačkog kina Apolo, koji dugoselcima najavljuje vrlo zanimljivu i atraktivnu kino sezonu. Gotovo čitava jedna generacija mladih dugoselaca nikada nije imala priliku ići u kino u Dugom Selu, jer nijedno od dva dugoselska kina nije nekoliko godina prikazivalo filmove. Srećom, naši sumještani sada imaju mogućnost pogledati hit-filmove bez većih izdataka i odlazaka u neki od zagrebačkih kinematografa.

Nina Pjevac izlaže povodom obljetnice Zagreba oslikane marame s motivima grada

ZAGREB NA SVILI

U izložbenom prostoru Doma Hrvatske vojske Nina Pjevac izlaže svoj najnoviji ciklus oslikanih svilenih marama. Nakon nekoliko samostalnih izložbi održanih u Varaždinu, Ivančić Gradu i Kloštar Ivančiću, naša se umjetnica po drugi put svojim radovima predstavlja u Dugom Selu, gdje živi i stvara. Povod njezinih nadahnuća ovog su puta autentični povijesno-kulturni spomenici i prirodne ljepote velikog grada na rubu kojeg živimo, kojem svakodnevno odlazimo i smatramo ga svojim gradom. Oslikavajući zagrebačke motive na svili u raznolikosti vizija i izrazu umjetnica je tako odala počast jedinstvenom jubileju Zagreba — 900-obljetnici njegova pisana spomena. Spomenuti stvaralački ciklus daje višestruki značaj njezinom radu. Nina se prvi put prihvatila zadane teme i zadanih motiva, oblikovala ih unutar tematskih granica, oplemenila individualnošću. Zadržala je svoj stil i pokazala zrenje u radu na svili. Ovaj put se u njezinim vizijama naziru prepoznatljivi zagrebački arhitektonsko-umjetnički objekti u sažetim konturama okruženi apstraktnom atmosferom. Prepoznatljivo i apstraktno zapravo je igra svijetla i sjene na svilenom podlozi. I ovaj tematski izazov Nina je vješto i profinjeno usaglasila sa zahtjevima svile. Ovaj stvaralački poduhvat svježe zamisli i vješte izrade, dao je kolekciju unikatnih svilenih slika, zapravo marama kao predmeta svakodnevnog upotrebe.

Nina Pjevac — talent, privrženost i vještina za oslikavanje svile

Domu HV u Dugom Selu. Jubilarni deseti umjetnički doživljaj na temu Hrvatska zemlja obilježava 900 godina Zagreba. Tome u spomen Njine marama lete, i lete i mašu, kako ističe preteći stih na naslovnici kataloga, za koji je predgovor napisao profesor Juraj Baldani.

Otvarajući izložbu 15. prosinca autor katalogskog predgovora ukazao je prisutnima na profinjenu talent našeg slikarice, njezinu privrženost motivu i vještini izvedbe kistom na svilenom podlozi. Početak likovnog događaja koji je okupio veliki broj ljubitelja lijepo umjetnosti i poklonika Njinih svilenih kreacija, uljepšala je zvukom gitare Romana Matanovca. Postava oslikanih marama, koja traje sve do konca prosinca ukrašava blagdansko ozračje u Dugom Selu, pa je svakako ne bi trebalo propustiti pogledati.

Nada Kozić

NA RUBU PAMETI

Pogled s Marsa

Nije baš neki dobar običaj da se u jednim novinama piše o pisanju nekih drugih novina, no budući da je kod nas ionako jedino pravilo to da uopće nema pravila upustit ćemo se, iznimno, i u tu avanturu. Naime, u tim novinama, kojima nećemo spominjati ime jer je ionako riječ o »najtiražnijem hrvatskom dnevniku«, već se gotovo dvije godine o Dugom Selu i svemu što s Dugim Selom ima veze piše s izrazitom dozom podsmijeha i posrpnosti. Kao »sve je to tamo cirkus i ludnica«. Zadnjih mjeseci glavna tema je novi prigradski prijevoz. Neki dan nam, tako, izvjesni anonimni Ro. K. prenosi razmišljanja još anonimnijeg D. Š. koji naprosto kuka za dobrim starim vremenima kad smo se u Zagreb vozili ZET-om i često za ljetnih dana padali u nesvijest jer smo jedan kvadratni metar prostora dijelili s još desetak supatnika, pardon, suputnika. I sad mu to, eto, fali, a daleko mu je ići do Kalkute (to vam je u Indiji) gdje se također vozikaju na sličan način.

No, to i nije najbitnije u cijelom slučaju. Simpatični D. Š. »čistom glupošću« smatra i izgradnju autobusnog kolodvora u Dugom Selu jer »što će to nama! Tu smo, dakle. Riječ je, naime, o vrlo prepoznatljivom stavu s kojim se u Dugom Selu susrećemo već 30-ak godina. Te šta će nam ovo, te ne treba nam ono, te to ima u Zagrebu... Predstavnik tog načina razmišljanja je, čini se, i naš D. Š. Kao tipičan predstavnik tog i takvog »filozofskog usmjerenja« on za svoje stavove ima i argumente. U slučaju izgradnje autobusnog kolodvora u Dugom Selu argumentacija je upravo antologijska. Naime, veli D. Š., što će nam kolodvor »kad je cijelo mjesto uz cestu« (?). Hm, vrlo zgodno. Dugo Selo je, naime, »cijelo uz cestu« bilo prije 50 godina. Uvaženi D. Š. ili još uvijek živi u tom vremenu ili situaciju promatra negdje — s Marsa!

Cenzor

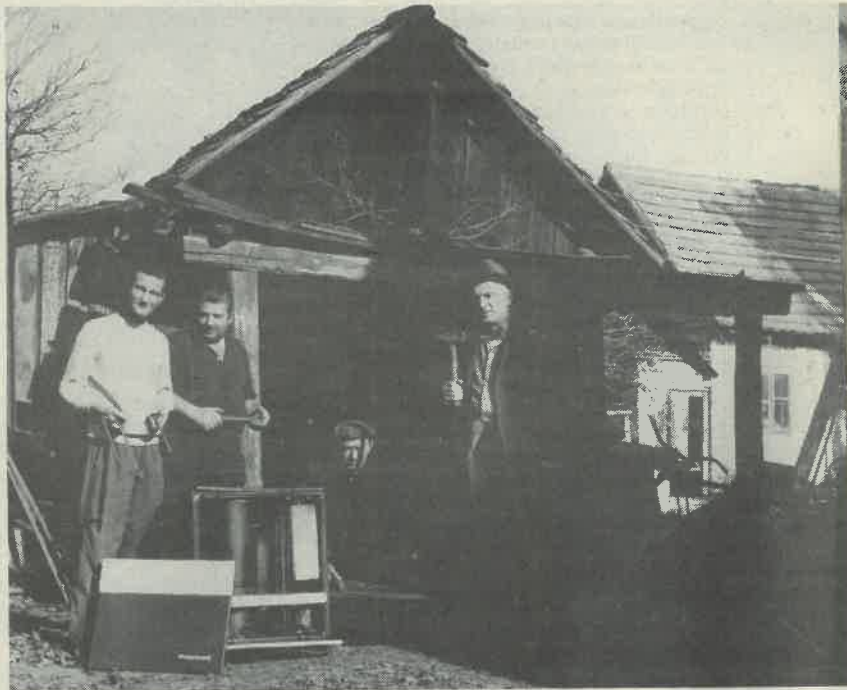
KAKO JE BILO 1964...

Izložba fotografija s prizorima Dugog Sela prije 30 godina

Zastanete li ovih dana na trenutak i zagledate se u izlog jedinog dugoselskog foto ateliera vlasnice Verice Divan, može vas na trenutak obuzeti osjećaj da je vrijeme stalo i to davne 1964. godine. Pored glavne i preopterećene prometnice, uslijed buke i žurbe, može vam se dogoditi osjećaj mira i spokoja, koji se iz urbane i stresne svakodnevnice, preselio daleko u prošlost. Mala i zanimljiva izložba fotografija u izlogu sadrži i dugoselske prizore šezdesetih koje mnogi pamte, neki su o njima čuli, a nekima su strani i neprepoznatljivi. Sačuvati od zaborava i pokazati kako je bilo onda, bio je osnovni motiv našeg mjesnog fotografa — bržnog kroničara vremena, da je onda zaustavljene vremenske trenutke vratio fotografijom u sadašnjost.

Vlasnica fotografske radnje i autorica spomenute izložbe — gospođa Verica Divan punih trideset godina prati događanja u Dugom Selu i ovjekovječuje trenutke. U jubilarnoj godini svog rada odlučila je na 12 fotografija vratiti prizore iz 1964. godine, kada je fotografija postala njezina ljubav i profesija. Postava tematski obuhvaća stare zanate — licitarski, kovački, bravarski i mesarski.

Može se vidjeti i tadašnji centar Dugog Sela kojim spokojno šecu Oštarijaš i njegov pas dok djed vozi sijeno, a baka Pekvarić mete ulicu. U toj idili promet čine djevojčica na biciklu i stari autobus na postaji. U izlogu je i fotografija Martinske crkve koja se te davne godine još nosila sa zubom vremena. Hvale vrijedna domišljatost i trud izradbe fotografije iz bogate kolekcije foto-negativa, kod mnogih su probudili osjećaj nostalgije i spomena na ta vremena. Raduje saznanje da vlasnica bogate kolekcije ovjekovječenih trenutaka

Sjetite se Poldekove kovačnice prije 30 godina

ka najavljuje niz takvih postava na različite teme. Izložbe koje slijede obuhvatit će vremenski kasnije godine, a tematski sve ono što se događalo u Dugom Selu. Vrijedni i lijepi prizori dugoselske

prošlosti počeli su se ponavljati u izlogu fotografske radnje. Stoga kad prolazite, zastanite, pogledajte i obnovite sjećanje.

Nada Kozić

Dugoselska kronika

Osnivač glasila:

općine: Brckovljani, Dugo Selo i Rugvica

Izdavač: Narodno sveučilište Dugo Selo

Uredništvo: Snježana Bertak, Nenad Haleuš-Mali, Albert Harcet, Marija Ivakić, Božidar Jakopović, Nada Kozić, Marin Šarec

V. D. Glavni i odgovorni urednik: Albert Harcet

Adresa Uredništva: Dugo Selo, Josipa Zorića 21a

Izdavač: Narodno sveučilište Dugo Selo, Dugo Selo, Josipa Zorića 21a, žiro račun: 30111-603-6553

Tisak: Hrvatska tiskara, Zagreb, Slavenska avenija 4.

Naklada tiska 2.700 primjeraka.